

זהות

חברה

חינוך

050-9010879

hamidrasha@ohalo.ac.il

מכללת אוהלו בקצרין

מחלקת חינוך ופיתוח תלמידים

יום פתוח במכללת אוהלו 9.8.2018

להרשמה 052-9444308

ניתן לשלוח גם הודעת ווטס אפ

ראה עמוד אחרון

הזמן הירוק

ראה עמוד 13

עמית עיצובים

להפוך ישן לחדש

054-4493249

כפר אור טל:

שבועון הקיבוצים

מס' 1638

י"ד באב תשע"ח

26 יולי 2018

משמר העמק

תמונת החדשות

עמוד 14

צילום: שלומי זהר

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: kav_daf@tmags.co.il

חקלאות

ישראלית

חכמה

יבול שיא

תערוכת החקלאות

AGROISRAEL

יוצאת לדרך 17.10.2018

הגן הלאומי מעיין חרוד

חרד מהחרדים

עלי קדם

אתה קורא את פרטי הסיפור על הרב הקונסרבטיבי רב חיון, ומסרב להאמין: שוטר רים ערכו פשיטה על ביתו של הרב בשעה 5 בבוקר, באשמה שהוא חיתן אישה "פסולת חיתון" ולא דיווח על כך לרבנות. על הנוהג המעוות של המשטרה למרר את החיים ולהפחיד אנשים נורמטיביים לחלוטין כבר נכתב רבות. כדאי להתעכב על המונח ההזוי "פסולת חיתון". מי בדיוק פסל אותה? כנראה שלפי איזה חוק מלפני מאות שנים היא לא בדיוק יהודייה, אולי חלילה ממורה, ולכן אסורה לבוא בקהל ישראל הקדוש. זה קורה בשבוע שבו, עקב לחצים של החרדים, מתקבל חוק שפוגע בזכויות

הלהט"בים להורות, כשברקע נמשכים המגעים המואצים להעברת חוק הגיוס, שינציח את השתלטותם של עשרות אלפי צעירים חרדים משירות צבאי. בהיבט רחב יותר, החרדים מצאו את הפטנט להשתלטות עוינת על מדינת ישראל. גאוני, כמה שזה פשוט. השידוך ביניהם לבין ראש הממשלה בנימין נתניהו – שכל קשר בין התנהלותו האישית לבין הרת היהודית הוא מקרי בהחלט – מבוסס על אינטרסים ועל ציניות גמורה. הוא, על מנת להישאר בשלטון, מוכן לתת להם את כל מבוקשם בתחום הרתי, להשלים עם אי השוויון הוועק לשמיים (באי) גיוס לצבא, להדרת הנשים שהיא חלק מובנה בהתנהלות החרדית, ולהורמת תקציבי ענק לשיבות. הם, לעומת זאת, בת-

מורה לכניעה המוחלטת של הליכוד לכל דרישותיהם, מספקים למפלגת השלטון רשת ביטחון קואליציונית לכל עת, או במילים אחרות: המשך ישיבה על כסאות עור הצבי של השרים. נציגיהם בכנסת מוכנים להעלים עין מכל החקירות והעברות לכאורה (לאן נעלם מוסר הנביאים?), מהחוקים הגזעניים, מההתנהלות הפוגעת במיעוט הערבי, ומהמבוי הסתום בתחום המדיני – ובלי שיקבלו את כל מבוקשם. ההיגיון החרדי הוא פשוט: לא מעניין אותם מה קורה ב"ישראל", זו הרי מדינה שנולדה בחטא, כל זמן שנותנים להם לשמור על הגדרות של הבית שלהם, ועל הדרך גם להכתיב לציבור ענק של חילונים כיצד להתנהג, וגם ליצור קרע הולך ומתרחב עם רוב יהודי ארה"ב. ואם חלילה

מישהו מעז לערער או להרהר על המרוץ המטורף הזה – מיד ליצמן מאיים לערוק מהממשלה, וכהרף עיין הכל מסתדר – בדיוק לפי דרישות מועצת גדולי התורה. כך נוצר מצב חוקי אבל אבסורדי: מיעוט קטן של אזרחים (כ-12% בכנסת), שאינו מכיר בכלל במדינה (ולא ראייה – הם לא מוכנים שנציג שלהם יכהן כשר), מנציח שלטון אוטומטי של ממשלת ימין קיצוני, שמוביל שינוי דרמטי באופייה של המדינה והופך אותה בהדרגה למשטר "ליברלי לא דמוקרטי". מיעוט שרוב בניו אינם חולכים לצבא – קובע את הכיוון המדיני-ביטחוני לרוב הגדול שבניו נותנים שלוש שנים יפות מחייהם לשירות, כשחלקם גם מסכנים את חייהם.

החרדים מתוחכמים ונזהרים שלא למתוח את החבל יתר על המידה, אבל אולי הפעם הם הגוימו. יתכן שקרוב היום בו אחד הנושאים הנוערים של המחאה החברתית, שיוציא אלפים לרחובות, יהיה מחאה נגד חברית בין נתניהו והימין לחרדים, שמובילה אותנו למדינת הלכה ומחסלת כאן את הדמוקרטיה. אולי ההפגנה של הלהט"בים ביום ראשון היא רק ההתחלה של משהו גדול הרבה יותר. אולי הוגדרה הסאה, והרוב הדומם של האזרחים המתגייסים, העובדים לפרנסתם, שמוכן לכבד את הדת אבל חושב גם ששנים ראיות להיבחר לכנסת, לשיר בציבור ולא "להיפסל לחיתון" – ייצא הפעם מאישיותו.

מעגן

מי אתן המכינות הקדם צבאיות?

גדעון שפירא

בגיליון 7 ימים של "יד" עות אחרונות" (20.07), מופיעה כתבה מטלטלת ביותר, על מפגש כתבי העיתון עם הורי הנערות והנער אשר נספו באסון השיטפון בנחל צפית. בראיון עולה תסכול ההורים מהיעדר לקיחת אחריות של הגופים הקובעים בין שהם משרדי ממשלה כגון החינוך והביטחון או ארגון המכינות הקדם צבאיות. לגדול הצער, גם אם תינתן תשובה לשאלות הללו, לא יפתחו העצב והתסכול. עיקר הבעיות המצויות כאן לא הגיע עדיין לדיון ואגב, האסון בו מדובר אינו הראשון מסוגו בישראל. מתארת אחת האימהות השכולות את בתה הערכית מאין כמוה. אמירה זו של האם ניתנת לכנות כ"טאוטולוגיה". הווי אומר, אמת שאינה ניתנת להפרכה. כיצד זה שייך לענייננו? כל בן

אנוש הוא יצור ערכי אשר אינו יכול שלא להיות כזה, כיוון שהארם איבד במרוצת התפתחותו את היכולת לתפקד באופן מלא שלא על פי ערכים. אנחנו חייבים לקבל הכרעות טרם המעשים ואלו מתאפשרות כתוצאה מהיותנו בעלי ערכים שאנו מאמינים בהם. יש כמובן שוני בהתנהגות האנוש הנובע בין היתר מאופיים הייחודי ומהשוני בתפיסתם הערכית, אך לא מקיום או אי קיום של ערכים. עיקר הערכים מגיעים מהמשפחות ומדרכי ההתפתחות. אין אדם ללא ערכים ומשמעות הדבר שכולם ערכיים פשוטו כמשמעו. להלן שתי תפיסות לדרך הגיבוש הערכי: ג'ון לוק (המאה ה-17) גרס, כי מצב הילדות מהווה חוסר שלמות אנושית, וכי מי שחושב בשביל הילד, חייב גם לרצות בשבילו עד שיגדל ויהפוך בן חורין לעצמו. ז'אן ז'אק

רוסו (המאה ה-18) חשב, כי על הנער לטעום "טעם של קיום" כאן ועכשיו ע"י שימוש באיבריו, חושיו, ספקותיו וכל חלקי ישותו ללא דיחוי. עוד הוא אמר: "החינוך חייב לקרוא תיגר על כל הרברים שאנו מקבלים כמוכנים מאליהם, לבחון את כל ההנחות המקובלות, לשלוח יד בכל פרה קדושה ולהחזיר תשוקה לשאול ולהטיל ספק. בלי זה, חינוך המכשיר לשינון פרטים הוא ריק. הנסיון לכפות על הצעירים בינוניות מקובלת הוא מעשה פלילי". הדיון מוביל אל פרשת המכינות הקדם צבאיות. אפילו השמרן לוק הבין, כי הפעם אנו עוסקים באנשים אשר הפכו בני חורין לעצמם. הווי אומר, החיים לפי ערכיהם האמתיים. מדוע אם כן מתנכלות המכינות הקדם צבאיות לבגרות, לאחריות ולערכיות של חניכיהן? מה מביא אותן לפעול לשיבוש הכללים הללו? כיצד

קורה שמעמידים בספק את הזכויות האנושיות החשובות ביותר? מה גורם למנהלי הפנימיות ולמדריכים לבטל באופן כל כך טוטאלי את דעתם, יכולת החשיבה והאחריות של החניכים, אשר הם כה משמעותיים לכל אדם באשר הוא? הרי גם הצבא הכיר כבר בעובדה, כי יכולות להיות פקודות אשר מתנופפים מעליהן "דגלים שחורים" כלומר, שאסור לבצע אותן. מדוע הפנימיות הללו מתעלמות אפילו מהתפיסה המקובלת בצבא? תהליך חינוכי אמתי מחייב דיון רציני של כל השותפים למעשים השונים בשאלות כגון מה ראוי ומה אינו כן. כל אדם בישראל אמור להיות מודע לתופעה הקובעת, כי חלק משמעותי משיטפונות מדבר יהודה מקורם במרכז או דרום הארץ? הרי הייתה חניכה אשר הבינה שמצב האקלים באותו זמן מאיים, כי "כולנו נמות"!

מדוע לא ישבו כל המועמדים לטיול במשותף, על מנת לדון באפשרותו או אי אפשרותו כפי שאמור להיות בכל תהליך שניתן לכוונתו כחינוכי? אחד הקורים בארגון הבלתי פורמלי מוגדר כ"סימטריה מבנית". לאף צד כולל המנהלים אין יכולת לבטל את אחריותו וחלקו של השותף האחר. כיצד הובאה הנערה אשר הבינה את ההולך לקרות למצב של שיתוק אל מול האטימות הקובעת חיים או כליה? הרי כאמור גם בצבא הכירו זה מכבר, כי אין כל יתרון במתודות אשר ננקטות כאן. מזמן ידוע, כי "שטיפות מוח" אינן עמידות, אולם לתקופות קצרות ניתן ליצור מצבים הדומים לתופעות הפסולות הללו. מדוע אם כן לא נשי מעה עד כה איזו אמירה משמעותית בנושאים הללו מאחת הפנימיות בהן מדובר?

עין השופט

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

חפשו אותנו בפייסבוק

ניתן לקרוא את עיתוני **הזמן הירוק**, **קו לחשב**, **יבול שיא**, **הרפת ההלל** גם באתרים הבאים:

www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327
www.ihaklai.org.il
www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx
www.ofek-israel.org.il
www.kib.org.il/yarok.html
www.israel.agrisupportonline.com

תנועת המושבים
 האיחוד החקלאי
 ארגון מגדלי הפרחים
 אופק
 קיבוצניק
 הפורטל לחקלאות טבע וסביבה

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • מנהלת עיתון: עדנה זיו • עיצוב ועריכה גרפית מערכת ומודעות: בני בנגלס
 כתבים: ארנון אבני, יבול ברקאי, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, עזרא דלומי, מיקי נירון, שרה כוכבי, אבנר רון • הפקה: kav_daf@tmags.co.il
 טל' 073-2369058 פקס' 073-2369088 • מיחשוב: ג'לברט בנגיו • מזכירת סניף דרום: אנה רייזנקינד
 יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, יורם טביבי, מודעות: kav_daf@tmags.co.il • המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות

חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו לחשב, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה רח' מנחם בגין 53, ת"א • כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה. סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך במקום מגוריכם.

קבוצת
דוראל
משאבי
אנרגיה
מתחדשת

כשניסיון ותזמון נפגשים!

אנו מזמינים אתכם להקים פרויקט בשותפות עם דוראל
אנרגיה מקבוצת דוראל, קיבוץ יטבתה וקיבוץ יקום

גובהם של השדות הנטווחים
הוא כ-4 מ' מעל פני הים

דוראל אנרגיה, מזמינה אתכם להיות שותפים להצלחה!

www.doral-energy.com

לפרטים נוספים: שמעון מסיקה - סמנכ"ל פיתוח עסקי: 054-8161725 | shimon@doral.co.il

משרדי החברה: רחוב החילזון 6, רמת גן, טל': 03-6111888

הטבות מס לפריפריה הצפונית

מליאת הכנסת אישרה בשבוע שעבר בקריאה שניה ושלישית את הצעת החוק לשיפור מתווה הטבות המס לפריפריה ויישובי קו העימות, של חה"כ משה גפני, חה"כ איתן ברושי וחברי כנסת נוספים. נקבעה תוספת הטבות מס ליישובים סמוכי וצמודי גדר בצפון ובנוסף נקבע כי יכללו במסגרת מתווה ההטבות יישובים בהם עד 85,000 תושבים במקום 75,000 כיום. ההצעה המקורית ביקשה לקבוע תוספת לזיכוי ממס לתור-שנים ביישוב עירוני השוכן עד למרחק של 9 קילומטרים מגבול ישראל עם לבנון, מהטעם שיישוב עירוני כזה מתמודד עם קשיים ביטחוניים, ובתוך כך מספק שירותים מוניציפליים גם ליישובים שבסביבתו. ביוזמת ח"כ ברושי, נקבע כי על מנת שלא לפגוע ביישובים צמודי גדר בגבול הצפון, נוכח התוספת ליישובים השכנים העירוניים, יתווסף אחוז אחד להטבת המס על הכנסה אישית לתושבים בכל היישובים הללו (31 יישובים), הממוקמים עד 2 קילומטר מגבול סוריה או לבנון, תיקון אשר יכנס לתוקף בתחילת ינואר 2019.

ח"כ גפני במליאה: "אנו מבקשים בהצעת החוק הזאת, להגדיל יישוב המס מ-75 אלף תושבים, ל-85 אלף. הוספנו, בניגוד למה שהיה בתחילת החקיקה הזאת את היישובים שהם צמודי-גדר, 2 קילומטר מגבול הלבנון". ח"כ ברושי: "אנחנו חושבים שהחוק הזה הוא חשוב, וההטבות האלה הן קריטיות לחיזוק אזורים נגב, גליל, פריפריה, יישובי עימות. אבל צריך לדעת שבתוך ים של פתרונות, יש גם איים שהם ללא פתרון". החוק החדש יוצר עיוות מסוים לגבי הזכאות להטבות במס של יישובים כמו הקיבוצים להבות הבשן, גונן ועברון. הוחלט כי תוקם ועדה בהשתתפות חה"כ גפני, ברושי ואחרים, שמטרתה לבחון את הסוגייה. ח"כ ברושי אמר על כך: "בעניין של ההטבה האישית לפי מבחן ההכנסה, אין הבדל בין מושב, קיבוץ או יישוב קהילתי. הוועדה עליה הוחלט תבקש לתקן את העיוות שנוצר בין, לדור גמא, העיר נהריה שתזכה לשיפור בנוגע להטבת המס, לבין קיבוץ עב"רון, שמבחינה גיאוגרפית הוא ממש כמו שכונה מנהריה".

ההסתבכות של קיבוץ צרעה

שומה של 19 מיליון שקל בגין שימושים חורגים בקרקע, נקבעה לקיבוץ צרעה על ידי פקחי רשות מקרקעי ישראל. בשומה נכלל סכום של 2.4 מיליון שקל על פעילותו של מרכז

האמנויות יד חריף, המצוי על קרקע של הקיבוץ ומופעל על ידי המועצה האזורית מטה יהודה. ברמ"י טוענים כי המרכז מקיים חוגים שונים וגובה מהמשתתפים כספים עבורם, ולכן זו פעילות מסחרית המתבצעת בשטחי הקיבוץ. את יד חריף מפעילה כאמור המועצה האזורית והיא גם זו שגור בה את הכספים שמשמשים למימון שוטף של החוגים השונים, מבלי שהקיבוץ רואה מהם הכנסה כלשהי. לטענת רמ"י, כל עוד הקרקע היא של הקיבוץ, השומה מוטלת עליו. סכומי השומה נקבעו בהסתמך על ערכי קרקע באזור בית שמש הסמוכה. מרכז האמנויות לזכרו של משה, מוסה, חריף, חבר צרעה, שהיה מזכיר איחוד הקבוצות והקיבוצים וחבר כנסת מטעם מפלגת העבודה, הוקם לאחר מותו הטרם גי בתאונת דרכים, ב-1982, שבה נספו גם רעייתו מוריה ובנם הטייס חגי. עמותת חברים שהוקמה לזכרו גייסה תרומות על מנת להקים מרכז לאמנויות, בו הושקעו במשך השנים כ-13 מיליון שקל. המרכז משמש תלמידים ומבוגרים מהאזור

עשרות כוורות נשרפו ליד ברור חייל

הנזק לכוורנים עד כה - מעל 2 מיליון שקל

מועצת הדבש מוסרת, כי ביום ד' האחרון, נשרפו סמוך לברור חייל, 32 כוורות וכי עד כה נשרפו בהצתות מעל 200 כוורות עמוסות דבש. על פי בדיקות של מועצת הדבש נשרפו מעל 10,000 דונם חורש ו-6,000 דונם מרעה טבעי. הנזק נאמד במעל 2 מיליון שקלים! עידו עדן, דבוראי שכורותיו נשרפו אומר: "נורא לראות את הכוורות שלך שרופות. הצבתי את הכוורות בחורש נהדר, עם עצי אקליפטוס בעלי פריחה צופנית, מזון הדבורים. כמעט כל החורש נשרף ועמו הכוורות. מדובר על

8 משטחים עליהם היו 32 כוורות. הכוונה שלי הייתה לצאת עם הילדים לחופשה, אבל עכשיו כבר אי-נני יודע. ההרגשה נוראית". זאב מירן, מנכ"ל מועצת הדבש: "אני מקווה, כי הממשלה תקצר בירוקרטיה ונוכל לאפשר העברת תקציבים בדחיפות לדבוראים הגמאים במצב קשה ביותר, כאשר בימים אלו היו אמורות המכוורות להיות בשיא תפוקת הדבש, לקראת חגי תשרי. שטחי החקלאות בדרום נפגעים פעמיים, פעם בשל השריפות וכן בשל אי יכולת של הדבוראים להציב כוורות בשטחים שרופים ולכן לא מתבצעת האב-

קה של הגידולים החקלאיים. אנו מקווים, כי ממשלת ישראל תעמוד בהבטחתה לפצות את החקלאים והדבוראים על הנזק הכבד שנגרם עקב ההצתות". בועז כנות, יו"ר ארגון מגדלי הדבורים בישראל ודבוראי שכורותיו נשרפו אומר: "השריפות האחרונות כילו עשרות כוורות מלאות דבש, ממש לפני רדייתן, מדובר בהפסד ענק לענף ולדבוראים וכפועל יוצא גם החקלאים ניזוקים, מאחר ולא נותרו לנו כוורות עם דבורים להציב בשטחי החקלאות, בכדי להאביק (להפרות) את גידולי החקלאות".

כוורות שרופות בדרום. צילום - אלון סיגרון

כולו, בתחומים כמו מחול, מוסיקה, אמנות פלסטית ועוד. מליאת המועצה האזורית מטה יהודה דנה בשבוע שעבר במצב שנוצר עקב השומה הגבוהה שהוטלה על צרעה בגין פעילות יד חריף, ואישרה הצעה לפיה הקרקע

עליה ניצב מרכז האמנויות תועבר לבעלות המועצה. צעד זה ישימוט את הקרקע מטענת רמ"י כי מדובר בשטח של הקיבוץ, ויאפשר למועצה לפעול לביטול השומה. על פי השבועון המקומי "בקיזור", נציג מושב שורש במליאה, רם בראל,

שהוא ר"ח במקצועו, הצליח לשכנע את באי המליאה שהעברת הקרקע לבעלות המועצה לא כרוכה בעלות כספית והמועצה תוכל להוכיח ללא קושי, כי יד חריף שימש לפעילות ציבורית ולא מסחרית כפי שטוענת רמ"י.

מחריף המאבק בין מ.א. מגידו ליקנעם עלית

מועצה אזורית מגידו דרשה להגדיל את חלקה בהכנסות מאזור התעשייה "מבוא כרמל", המשותף למגידו, יקנעם עלית, דלית אל כרמל, ועיר ספיה, זאת על רקע הניסיון של ראש עיריית יקנעם עלית סימון אלפסי לספח אליו קרקעות של המושבים עין העמק ואליקים. מגידו דורשת לפתוח את כל ההסכמים הנוגעים ל"מבוא כרמל" על מנת לדרון בהם מחדש.

מליאת המועצה האזורית מגידו קיבלה השבוע פה אחד את הצעתו של ראש המועצה איציק חולבסקי בעניין זה וכן את ההצעה לדרוש חלק משמעותי מהכנסות אזור ההיי טק של יקנעם עלית. כמו כן תיעשה פנייה לראש המועצה האזורית עמק יזרעאל לבטל את ההסכם עם יקנעם עלית על פיתוח אזור תעסוקה משותף בסמוך לתחנת הרכבת כפר יהושע ולהכניס במקום יקנעם עלית את המועצה האזורית מגידו ואת

המועצה המקומית טבעון כשותפים חילופיים. "אנו דורשים את מה שמגיע לנו בזכות ולא בחסד" אמרו במ.א. מגידו, "אם עיריית יקנעם עלית חושבת שהיא יכולה לעשות באזור ככל העולה על רוחה ולנסות לגזול מאתנו שטחים שיעכבו את התפתחות המושבים עין העמק ואליקים, אזי אנו דורשים מהם חלוקה שווה והוגנת יותר של הפרויקטים המשותפים ביננו".

גרים בקיבוץ? נהנים יותר גם בקיץ!

מבצעי קיץ מסובסדים רק לחברי משקארד
לרכישה באתר המועדון

פיצה האט - פיצה אישית ותוספת
רק 15 ₪ (במקום 34.80 ₪)

בורגר ראנץ' - ארוחת ראנץ' כולל
המבורגר צ'יפס ושתייה
רק 22 ₪ (במקום 44 ₪)

אינדי פארק
כרטיס כניסה ילד הכל כלול - 60 ₪
(במקום 104 ₪)
כרטיס כניסה מבוגר הכל כלול - 48 ₪
(במקום 84 ₪)

פארק המים SPACE נשר
כרטיס כניסה ליחיד באמצע השבוע
רק 30 ₪ (במקום 80 ₪)

משקארד
מועדון חברים
מקבוצת משקי הקיבוצים

ישראלכר

לפרטים ושירות לקחות:

03-6233558

עדיין לא חברים במועדון?
הצטרפו עכשיו דרך הלינק הדיגיטלי באתר המועדון:

www.meshekard.co.il

*המבצעים עד לתאריך ה- 15/08/2018. רכישת השוברים באתר המועדון ובכפוף לתנאים באתר המועדון וקבוצת ישראלכר אינם אחראים בגין המוצרים ו/או השירותים אשר יסופקו על ידי בתי העסק והאחריות בגינם חלה על בית העסק בלבד. המועדון רשאי להפסיק את המבצעים המוצעים בכל עת. ט.ל.ח.

אמרנו לכם

מה שחסר זה שלב ה"אמרנו לכם". בשלב ה"אמרנו לכם" צריך עיפוף תבערה או בלון תבערה לנחות בגן ילדים באחד מיישובי עוטף עזה, ולגרור לפגיעות בנפש. לא מוכרח שילדים ימותו אבל שייפצעו. או אז אפשר יהיה להגיד – אמרנו לכם. אמרנו לכם שמדובר בנשק קטלני? אמרנו לכם שיותר טוב לספוג גינויים מכל מני יפי נפש מאשר שאימהות יהודיות תבכינה? אמרנו לכם שצריך לירות במשגרי העפיונים ולא לרחם עליהם? אמרנו ולא שמעתם לנו. הנה לכם.

חלש, נבון ושקוף

איזה מזל שאחד מהטילים ששיגר החמאס לעבר ישראל פגע בשדרות. זה איפשר לראש הממשלה שלנו להגיע לדרום בפעם הראשונה בארבעת חודשי טרור העפיון נים, ולהשמיע שם כלפי אויבינו הצהרת כוונות בלתי משתמעת לשתי פנים. אם לא היה נוחת טיל בשדרות, ספק אם ביבי היה יורד דרומה. לקיבוצים הוא הרי לא יגיע. ביום ראשון שעבר התייצב נתניהו בשדרות ואמר: "חשוב שהחמאס יבין שהוא עומד מול קיר פלדה והקיר הזה מורכב קודם כל מממשלה נחושה". באותו יום ממש ובערך באותה שעה, יצאה ממפלגת הבית היהודי הודעה שהתייחסה לשר הביטחון שלנו: "ליברמן הוא שר ביטחון חלש, נבון ושקוף", היה נוסח ההודעה. אם בחמאס מקשיבים למה שאומרים אצלנו, מה צריכה להיות המסקנה שלהם? שיש לנו ממשלה נחושה, קיר פלדה בלתי עביר, או שיש לנו שר ביטחון חלש נבון ושקוף?

אכן, לא ראוי

חפן את ישבנה באופן לא ראוי? טפח על ישבנה באופן לא ראוי? נגע בישבנה באופן לא ראוי?

יש מי שקונים את עולמם בשעה אחת ויש מי שמאבדים אותו בשעה אחת. אם זו תהיה התוצאה – חבל.

משפחות שהורסות את החברה

אגב חוק הפונדקאות וההפגנות נגדו. חה"כ בצלאל סמוטריץ', ("אני הומופוב גאה"), טען לא מזמן, ש"משפחות חד-מיניות הורסות את החברה". הדברים נאמרו במסגרת הסבר שנתן סמוטריץ' להצעת חוק שהוא מקדם, שתעגן את זכותו של אדם להימנע מלהעניק שירות לאחרים בשל אמונתו הדתית (למשל בעל בית דפוס יוכל לסרב להדפיס כרזות המזמינות אנשים לחתונה להט"בית).

טעות סמוטריץ', טעות. במגזר שאתה משתייך אליו ועליו אתה מגן בחירוף נפש (כולל הפצת עלילות נבזיות ושקירות נגד השב"כ), יש משפחות נורמטיביות עם אבא זכר ואמא נקבה, שמחנכות את ילדיהן ברוח מסורת ישראל, ותרומתן להרס החברה הישראלית גדולה לאין שיעור מכל תרומה דומה של מגזרים אחרים. תוצרים של המשפחות הנורמטיביות הללו, יידו לפני שבוע אבנים על כוח מג"ב שפעל ביצור, פצעו לוחמת מג"ב בראשה וגרמו לאשפוז בבית חולים למשך כמה ימים. (אפשר לשער מה הייתה התגובה של הכוח המותקף אילו מידי האבנים לא היו נערים יהודיים אלא ערבים).

מדובר במשפחות שמגדלות ילדים, שבמקום ללכת לצבא כמו כל בני גילם, הם יוצאים לפעולות מבצעיות עצמאיות במסגרת "תג מחיר", והם מציתים מסגדים, כנסיות ומכוניות, משחיתים גפנים ועצי זית, וכשנדרש – גם שורפים למוות משפחה פלסטינית או מוציאים להורג נער פלסטיני. בעבר צמחו במשפחות הללו חברי המח"ת היהודית, שאנשיה נערכו לפוצץ את כיפת הסלע ואוטובוסים עמוסי פלסטינים כדי להביא לפתיחתה של מלחמת גוג

ומגו שתקרב אלינו את הגאולה ואת בוא המשיח.

השבוע לפני שלוש שנים נרצחה שירה בנקי במצעד גאווה בירושלים. הרוצח, ישי שליסל, גדל במשפחה "נורמטיבית" והוא חניך עולם הישיבות. (שליסל הוא בן בכור במשפחה דתית שלה עשרה ילדים. הוא גדל ביד בנימין, למד בישיבה ברחובות ובישיבת 'ברכת משה' בירושלים. התגורר במודיעין עילית והיה תלמיד בכולל בשכונת רמות בירושלים).

החוק שמציע סמוטריץ' מיותר ומטופש. אם בעל דפוס כלשהו יסרב להדפיס הזמנה לחתונה של זוג הומואים בגלל אמונתו הדתית, אין שום צורך לחולל מהומה בעניין זה. הזוג המתחתן ימצא בנקל בעל בית דפוס אחר שישמח להדפיס את ההזמנה. הזמנות הודפסו גם לחתונות הדמים של זוג פעילי ימין, שבה צולמו החוגגים יורים באוויר ודוקרים בסכין את תמונתו של הילד עלי דואבשה שנשרף למוות בהצתה בכפר דומא (שירה בנקי נרצחה ב־30 ביולי 2015, הרצח בכפר דומא התרחש יום למחרת).

ואולי נכון להגיד, שהמשפחות שבאמת הורסות את החברה הישראלית, וברוח הימים האלה אפשר לומר שהן מקרבות אותנו לחורבן בית שלישי, הן לא דווקא אלו שבהן צמחו הגורמים היהודיים האלימים למיניהם. המשפחות שבאמת הורסות את החברה הישראלית הן המשפחות הנורמטיביות שבהן גדלו פוליטיקאים, אנשי דת ואנשי מעשה, שעמלים קשה על מנת להפוך את ישראל למדינה שהיא הרבה יותר יהודית והרבה פחות דמוקרטית, שאין להם קושי מיוחד עם שליטה מתמשכת רבת שנים על עם אחר, והם מקדמים חוקי אפרטהייד כמו חוק הלאום שהתקבל בשבוע שעבר.

הוא לא יחזור בו

מה הסיכוי, ששר המדע והטכנולוגיה, אופיר אקוניס, יענה לפניית היועץ המ-

תגיד
שאתה
הוכח...
תקבל.

אריאל 2018

חזר לטייבה אחי.
בתל אביב
לא משכירים
דירה לערבים

השר אקוניס. סופקה לו הזדמנות להוכיח פטריוטיות, והוא לא החמיץ

שפטי לממשלה אביחי מנדלבליט ויחזור בו מהחלטתו שלא לאשר את מינויה של פרופ' יעל אמיתי למועצת הנגידים של הקרן המדעית הישראלית-גרמנית, משום שחתמה על עצומה שתמכה בסרבני שרות בשטחים? סיכוי קלוש.

פרופ' יעל אמיתי, חוקרת מוח בכירה ומוערכת, עמדה להתמנות לקרן המדעית הישראלית-גרמנית. מישהו פישפש ומצא שיש בעברה כתם בלתי נסלח – היא חתמה על עצומה שתמכה בזכותם של סטודנטים ומרצים לסרב לשרת ביהודה ושומרון. אקוניס עט על המידע שהועבר אליו כמוצא שלל רב, לא בכל יום נקרית בפניו הזדמנות להפגין את מלוא עוצמתו הפטריוטית, והוא הודיע שהוא מונע בתוקף סמכותו מפרופ' אמיתי לקבל את המינוי. ההסבר של השר: "קריאה לסרבנות היא חציית קו אדום".

בדרכו להוכיח שלא נגרע חלקו מהנאבקים ללא פשרות בבוגדים שבתוכנו, התעלם השר אקוניס מכך שהחתימה על העצומה התרחשה לפני 15 שנה ופרופ' אמיתי לא חזרה על חתימה מסוג זה, ש־360 אנשי אקדמיה חתמו על העצומה ופרופ' אמיתי לא הייתה בין מי שיזמו אותה, שהעצור מה כאמור לא קראה לסרבנות בשטחים אלא תמכה בזכותם של סטודנטים להחליט שהם מסרבים לשרת שם. בין היתר התעלם השר מכך שמדובר במינוי מקצועי של מדענית מוערכת מאוד, ושהחלטתו למנוע את המינוי תגרור לפגיעה ממשית במעמדה של ישראל בקרן המדעית ובגרמניה. "לעצומה שחתמתי לפני 13 שנה היה אפקט קטן, אם בכלל, על מדינת ישראל", הגיבה פרופ' אמיתי לצעדו של אקוניס, "אבל השר מסכן אינטרסים מובהקים של המדינה ומשבש את פעילות הקרן, והכל כדי להרוויח זמן תקשורת, ולהבליט את הפטריוטיות המופלאה שלו במרכז הליכוד. אין כאן שאלה של שמאל וימין, אלא סיפור של שימוש פוליטי ציני, בקרן מדעית לקידום אישי".

וזו בדיוק הסיבה מדוע שר המדע והטכנולוגיה, אופיר אקוניס, לא יענה לפניית היועץ המ"ש ולא יחזור בו מביטול המינוי. כי מה יגידו בוחריו הליכוד על הזיגזג שלו? איך יגיב "הצל" ועשרות אלפי העוקבים אחריו? איך תתקבל החלטה כזו בתנועות "אם תרצו" ועד כאן? כאשר ניצב בפני השר אקוניס הצורך לבחור בין אהדת מצביעי הליכוד ובין ביקורת מצד קומץ אנשי אקדמיה ויפי נפש שמאלנים, הבחירה ברורה מאליה.

הפקת
סרטי
סיפורי
חיים

היילברון מולטימדיה

סרטי HD לאירועים

מצגות איכות, המרות, הקרנה.

פרדס חנה 054-2181827

לארכיונים ופרטיים

להחזיר לחיים מדיות ישנות

✓ המרה (דיגיטציה)
של מדיות ישנות
לקבצי מחשב -
MP4 או ב DVD,
בטכנולוגיה חדשה -
frame by frame

✓ שיטה חדשה
וייחודית המבטיחה
איכות מיטבית, התוצאה המתקבלת חדה ומדויקת
בסטנדרט הדיגיטלי המלא.

✓ סרטי 8 מ"מ, 16 מ"מ, שקופיות, תשלילים, קלטות,
תקליטים, סלילים.

✓ ההמרה הופכת את המדיה הישנה לחומר נגיש
הניתן לשימוש ועריכה בסרטים חדשים.

אלכס היילברון הדקלים 167 פרדס חנה
054-2181827 | heilbrun@bezeqint.net

בהרצל היו מוכנים לשחרר אותו לפני חמישה חודשים, אבל אין לאן

לראול אין לאן לחזור

כבר שבעה חודשים שווה ראול פליישהקר, קטוע שתי רגליו, בהרצלפלד, ואינו יכול לחזור לקיבוצו, עין השלושה, כי אין שם דירה מונגשת עבורו

משרד הבריאות מממן חלק מעלות ההנגשה. הגשנו את המסמכים למשרד הבריאות לפני כחודשיים, כל מה שהם ביקשו כולל הצעת מחיר. אמרו לי ממשרד הבריאות שייצרו אתי קשר. לא נתנו לי שם או מספר טלפון. אני מחכה חודשיים, אף אחד לא מתקשר לא אומרים לי מה קורה. אני היום בריא לגמרי, ואני נשאר פה בהרצלפלד, כי אין לי לאן לחזור. אומרים לי שאי אפשר לשפץ את הדירה עד שלא מקבלים את האישור הכספי ממשרד הבריאות.

דני כהן, מנהל הקהילה בעין השלושה הגיב ל"הזמן הירוק" ולתכנית "סדר יום" כך: "מדובר במקרה סבוך. נכון לרגע זה אני חנו עדיין ממתנים לתשובת משרד הבריאות לגבי הנגשת ביתו של ראול. כבר שפנינו למשרד הבריאות בנושא, נאמר לנו שלע"תם הטיפול במקרים מעין אלה אורך מספר חודשים. למרות פנייתו של ראול לתקשורת, הנהלת הקיבוץ מעדיפה שלא לדון בעניינים אישיים בתקשורת כשל צנעת הפרט. ראול מקבל דיווחים שוטפים על הטיפול בעניינו ואנחנו נמשיך להעניק לו את הטיפול הטוב ביותר בהתאם למצבו".

תגובת משרד הבריאות לתכנית "סדר יום": "המחלקה בה ראול שווה העבירה את כל הנתונים בצירוף בקשה לרשויות, לעניין התאמת דיוור. להבנתנו הטיפול מצוי בידי הקיבוץ ומשרד השיכון. למשרד הבריאות אין כל חלק בעיכוב, ונמשיך לסייע בכל הנוגע למשרד". תגובת משרד השיכון: "משרד הבריאות פנה למשרדנו בעניינו של מר ראול לפני מספר ימים בלבד. מיד עם קבלת הבקשה הנושא תועדף לטיפול מהיר ככל האפשר, למרות שהמסמכים עוד לא הגיעו בשלמותם".

בקיבוץ עין השלושה 90 חברים, 50 מהם פנסיונרים. הקיבוץ הפך לא מוזמן מקיבוץ שיתופי לקיבוץ מתחדש, השינוי חל על חברים בגיל העבודה. הפנסיונרים נשארו במסלול הקודם. פרנסת הקיבוץ בעיקר על חקלאות – גר"ש ורפת.

ראול פליישהקר, 72, הגיע לפני 52 שנה מאורוגוואי לקיבוץ עין השלושה בעוטף עזה, עם גרעין תנועתי של הנוער הציוני. במשך השנים התגלו אצלו בעיות בריאותיות לא פשוטות, ובשלב מסוים התברר שהוא סובל גם מסוכרת. לפני מספר חודשים חלה החמרה במצבו והרופאים בבית"ח בלינסון נאלצו לקטוע את שתי רגליו. הוא עבר שיקום בהרצלפלד בגדרה, ואחרי חודשיים יכול היה לטענתו להשתחרר ולחזור לביתו, אלא שדירת המגורים שלו בעין השלושה היא על עמודים, והקיבוץ, עד היום הזה, לא הצליח לסדר לו דירת קרקע מותאמת לצרכיו. לכן הוא שווה כבר חמישה חודשים מיותרים בהרצלפלד, ולא ברור מתי יוכל לשוב לקיבוצו.

סיפורו של ראול פליישהקר הובא בתכנית "סדר יום" בערוץ 11, בהגשת שאול אמסטרדמסקי. ראול תיאר כך את השתלשלות העניינים: "באוגוסט האחרון היה לי פצע בכף הרגל והגעתי לבית החולים בלינסון שיטפלו בו. הם אמרו שאין סיכוי שהפצע יחלים וייתכן שיצטרכו לקטוע לי את כף הרגל. הסכמתי, אבל אחרי שכרתו לי את כף הרגל והתאוששתי אמרו שצריך לקטוע את הרגל מתחת לברך. הייתי בהלם, אבל הסכמתי וכרתו ואז באו ואמרו לי שצריך לקטוע מעל הברך. אחר כך באו לטפל ברגל השנייה ואמרו שגם שם המחלה התקדמה מאוד וגם אותה צריך לקטוע. אחרי חודשיים בבלינסון עברתי להרצלפלד לשיקום ומאז אני נמצא כאן. אחרי חודשיים השתקמתי, הרופאים התפלאו שעשיתי את זה כל כך מהר. בקיבוץ אני גר בבית על עמודים, עם מדרגות, ובן אדם בלי רגליים לא יכול לעלות על מדרגות. פניתי להנהלת הקיבוץ וביקשתי דירה מותאמת לצרכים שלי, ולא קיבלתי תשובה. ביקשתי דירה שנכה גר בה בעבר והיא כבר עברה איזושהי הנגשה. ראיתי שעובר זמן ולא נותנים לי תשובה, לחצתי עליהם עד שהסכימו לתת לי את הדירה הזאת. אז התחלנו את כל הפרוצדורה דרך קופת חולים, כי

עזה. השלום המקווה אינו רק עניין של רצון טוב, אלא גם ובעיקר תוצאה של שיפור תנאים סוציו-כלכליים והקטנת פערי תנאי המחיה בין ישראלים לפלסטינים

ישראל ועזה - נרטיב, אינטרס ומטרות

טעות להפריד את פלסטין לשתי יחידות מדיניות - מדינת יו"ש ומדינת עזה. פתרון למצב ברצועת עזה עובר דרך מדינת פלסטינית אחת

עמירם קופר

הפועל בחסות החיזבאללה ואירן השיעית. ארצות ערב הגדולות מצריים וסעודיה, מקבלות את שלטון החמס בעזה כרע הכרחי, ונזהרות מפגיעת הפוליטית, והג'יהאד האסלאמי הוא מבחינתן מוקצה מחמת מיאוס טורקיה בשליטת ארדואן מהווה תומך פוליטי בחמאס אך מדינה זו אינה מסוגלת לשמש כתומך כלכלי, בטווח המידי וגם לא תומך סוציו-כלכלי אסטרטגי בטווח הבינוני והארוך.

ישראל בין הפטיש לסדן

בראיה מדינית מפוקחת המונחת למטרת שלום בר קיימא, תהיה זו טעות להפריד את פלסטין לשתי יחידות מדיניות - מדינת יו"ש, ומדינת עזה. בקיום מדינה פלסטינית אחת נוצר סיכוי ממשי להגירת אזרחים מרצועת עזה הצפונית, להתיישבות חדשה ביו"ש. דילול אוכלוסיית רצועת עזה הצפונית לחלקי פלסטין האחרים יהווה צעד פתיחה להקטנת העוני והמצוקה של תושבי עזה. פערים כלכליים בלתי נסבלים בין שתי מדינות שכנות (ישראל ופלסטין) יעודדו הסתגנות פלסטין לנרטיב של מדינה תעשייתית מפרנסים משור תפים על קווי הגבול ישראל פלסטין. בנוסף יש לפעול לבניית נמל מודרני בעזה, נמל אשר יהווה מוצא ימי לפלסטין ולירדן. על ממשלת ישראל מוטלת החובה לגייס כוחות בינלאומיים למטרה זו, וזאת מתוך הפנמת הרעיון כי השלום המקווה אינו רק עניין של רצון טוב, אלא גם ובעיקר תוצאה של שיפור תנאים סוציו-כלכליים והקטנת פערי תנאי המחיה בין ישראלים לפלסטינים.

אנו השומעים את קולות ההשתלחות של ראש הממשלה וגם של שר הביטחון, למרדנו על בשרנו כי אין בכוחן של נהמות ההופכות לשאגות לפתור ולו את בעיית נזקי נשק העניים. ממשלתו של נהנתניהו עסוקה בעת זו בנושאים בוערים יותר, כ"חוק הלאום", חוקים להשתקת ארגוני זכויות אדם, הגבלת סוגי לבוש נשים בצה"ל, ומתן אתגן לעסקני הקהילה החרדית, עסקנים המשרתים את רעיון ההתחמקות מחובות האזרח בישראל.

ממשלת הימין בישראל אינה יכולה (ויתכן שגם אינה רוצה) להציב אופק אפשרי לשלום, ולקץ המלחמות האוכלות בנו בבנינו ובבני בנינו.

גיוור איילנד, מי שהיה אלוף מוערך בצה"ל, ועמד בראש המועצה לביטחון לאומי, מציג לדרג המדיני בישראל (בטור שהתפרסם ב"ידיעות אחרונות" מיום 18.07) שאלות הקשורות לטרור שמקורו ברצועת עזה, לרבות ובמיוחד טרור עיפיוני האש. איילנד טוען כי על ממשלת ישראל ובמיוחד על הקבינט המדיני להתמקד הניתוח וקביעת מדיניות על פי "נרטיבים", אינטרסים, ומטרות, בבואם לטפל בנושא רצועת עזה. ברצף ניתוחו גורס איילנד כי מצב בו החמאס שולט ברצועת עזה בה מצטופפים למעלה משני מיליון נפשות בתת-תנאים הומניים טריים ובאבטלה, מאפשר הכרה של ישראל בעזה כמדינה נפרדת מן הרשות הפלסטינית - דהיינו שיקום עזה יתאפשר תוך הכרה בשלטון החמאס במדינה זו. איילנד מנתק את בעיית עזה מן התפיסה הכוללת של תקומת מדינה פלסטינית אחת ממערב לירדן בצד מדינת ישראל כחלק אינטגרלי לי של תכנית שלום יציבה וברת קיימא בין שני העמים. החמאס לדעת איילנד אינו בבחינת פרטנר בלתי אפשרי לישראל, יתר על כן ייתכן כי לישראל יש עניין בשלטון החמס בעזה.

היתכנות מדינת עזה

איני יודע מאין לוקח איילנד סימוכין להיתכנות התרחיש שהוא משרטט: קשה להניח כי עזה במציאות הסוציו-כלכלית, האתנית, והדתית שלה, עשויה להפוך לסגנון - אותה עיר מדינה עצמאית בדרום מזרח אסיה המאכלסת כ-5 מיליון תושבים ומצטיינת באיכות הסוציו-כלכלית. סינגפור התפתחה והגיעה למעמדה הודות לאינטרס קולוניאלי בריטי הולנדי לבססה כנמל אסטרטגי, וכן הודות להגירה וקליטה משמעותית של מהגרים סינים חרוצים אשר הרימו את המשק הסינגפורי לשחקים. תושבי סינגפור הם ערב רב של סינים, מלאיים, הודים ואחרים, המחויבים לה מעבר לכל זיקה דתית/אתנית. לעזה אין בסיס פוליטי אתני-דתי וסוציו-כלכלי לעבור מהפכה סינגפורית. השלטון בעזה נתון בידי תנועה אחת של האחים המוסלמים. תנועה המחנכת את צעיריה להגשמת ג'יהאד עולמי. התנועה המוסלמית השנייה בכוחה בעזה היא הג'יהאד האסלאמי

כל ביטוחי הרכב אותו דבר... עד לרגע שבו צריך אותם

בביטוח חקלאי, המטרה שלנו היא לשלם לחברים את המגיע להם במהירות האפשרית ותמיד להיות בצד שלכם.

**קבלו הצעה משתלמת במיוחד לביטוח הרכב
מחברת הביטוח היחידה בישראל שעובדת במיוחד
בשביל קיבוצניקים**

תשלום תביעות
שהוא תמיד בעדך

מחירים תחרותיים
במיוחד

שרות שמרגיש
כמו בבית

***8654**

www.bth.co.il

ביטוח חקלאי

כי בעצם זה שלך

שיח לדור המהדורה

למהדורה החדשה שיצאה לפני חודשיים, צורפו מספר תוספות: שיח בישיבת "מרכז הרב" שהושמט במהדורה הראשונה, הערות שרשם לעצמו יריב בן אהרון לקראת שיחה עם ירון לונדון לאחר הסכמי אוסלו, ריאיון עם עמוס עוז שערכה מור לוי במאית הסרט "שיח לוחמים: הסלילים הגנוזים", אחרית דבר של פצי ורשימת המשתתפים בשמם המלא שלא הופיעה במהדורה המקורית

עודד הון

120

אלף עותקים בשלוש מהדורות

רות, הופצו ונרכשו מהספר "שיח לוחמים" – פרקי הקשבה והתבונה ננות", שיצא לאור מספר חודשים לאחר מלחמת ששת הימים בשנת 1967. לא היה זה קל, באופוריה הגדולה שלאחר המלחמה, אבל הכותרות הצוהלות שלאחר המלחמה לא תאמו את תחושותיהם של 140 קיבוצניקים שנענו ליוזמה להשיח את ליבם, להתבונן, להסס ולנסח את תובנותיהם מהמלחמה. ב־18 השיחות הקבוצתיות ו־57 שיחות אישיות שנערכו בערבים ובביליות בקיבוצים רבים, הלוחמים מהקיבוצים שוחחו את עצמם בנושאים של בית, חזית, פצוע והרוג ראשונים מהצד שלך ומצד האויב, ביזה ושיירות פליטים. במהרה, עם הפצת המהדורה הפנימית המצומצמת ועד להפיכת "שיח לוחמים" לרב־מכר, התברר לנוטלים בשיח, שנמצא לו הר גדול בחברה הישראלית ושהם לא בודדים בתחושיהם.

חמישים שנה אחרי, במלאת למדינה שבעים שנה, סברו האבות המייסדים של השיח, עמוס עוז (חבר קיבוץ חולדה בעת המהדורה הראשונה) ואברהם פצי שפירא (יו"ר רעאל) ורבים אחרים, שיש ליצור "הזמנה לקריאה" נוספת של "שיח לוחמים", להביא שוב את הרברים בדיוק בשם אומרים.

בנוסף לשיחות הלוחמים המשותפים, בשמם הפרטי בלבד, שהופיעו כלשונם לפני חמישים שנה, למהדורה החדשה שיצאה לפני חודשיים, צורפו מספר תוספות. שיח בישיבת "מרכז הרב" שהושמט במהדורה הראשונה, הערות שרשם לעצמו יריב בן אהרון לקראת שיחה עם ירון לונדון לאחר הסכמי אוסלו, ריאיון עם עמוס עוז שערכה מור לוי במאית הסרט "שיח לוחמים: הסלילים הגנוזים", אחרית דבר של פצי ורשימת המשתתפים בשמם המלא. מהמהדורה

המחודשת, בהוצאת "כרמל" הירושלמית כבר נמכרו מאות ספרים.

...

"דומני שחייל אחד מהמחלקה קה רצה להרוג שבוי, והנימוק שלו היה שאחיו נשחט, לעינינו, על ידי ערבים. זאת הייתה בעיה מסובכת מאוד איך להרגיע אותו. השבויים קיבלו יחס הוגן למדי. הייתה בעיה אחת, כבר אחרי המלחמה, בעניין של טיפול באוכלוסיה אזרחית; אני זוכר שהדוברים העיקריים ליחס הומני היו קיבוצניקים. אבל הקווים לא עברו לפי זה." (שי חולדאי – חולדה).

זה התחיל מהצורך לדבר

בחודש שעבר נערך במכון ון ליר ערב שהוקדש להופעת המהדורה המחודשת של "שיח לוחמים", בו גילו הדוברים פרטים חדשים על המהדורה הראשונה ועל סיבות הוצאתה של המהדורה העכשווית.

אברהם פצי שפירא סיפר על הדרך ובעיקר הקשיים בהוצאה לאור של שיח לוחמים ב־1967: "הקובץ הזה צמח או פרץ מעלה כמו מעצמו. הסתבר לנו בדיעבד, שפעלנו בזמן בייניים קצר, שבו החוויות הטראומטיות עדיין לא הודחקו והפטליות עדיין לא ניעור. אנחנו, החבורה המיוחדת שהתקבצה לצורך העניין מכל קצה וות התנועה הקיבוצית לזרמיה, שאז היו גדרות הפרדה כמעט בלתי עבירות, פעלנו למן הרגע השני בתיאום נפלא, כמו חבורה אורגנית מקדמת דנא. לא ידענו מהו האזימוט, לא ידענו אם ואיך נקבץ תמלולים (אז קראנו לזה פיענוח) וגם לא אם התוצאה תהיה קובץ קטן או תיעוד לשמו. לא היה לנו גוף ציבורי או גוף מממן כלשהו.

"היה כאן מרוץ לפידים, העברת אחריות בין אנשים שלא הכירו כלל זה את זה לפני אותם שבועות דחריסים של עבודה משותפת. למעשה לא היה עורך למאתיים שעות של ההקלטות אלא רחלי הלפרין, בחורה בת עשרים, שותפת בעבודה ב"שרמות" (כתב עת של צעירי הקיבוצים שערך פצי – ע.ה.), שהייתה היחידה שתרגמה לעניין שני חודשי עבודה רצופים.

היא היחידה שהחליטה מה למסור לתמלול ומה לא יתומלל."

פצי סיפר באותו ערב איך "שיח לוחמים" כמעט ונגנז: "היה לכולנו רגע אחד ויחיד קשה מאוד. פגישה אליה הגיעו רוב החברים, חלקם שגויסו מחדש לשירות מילואים, ושבה לכאורה היינו צריכים לסתום את הגולל על העובר עוד בטרם נולד. כוונתי לישיבה שבה הראיתי למשתתפים את החורבן שלאחר עבודת הצנזור הצבאי. עמוס עוז היה היחיד שלא אמר נואש וטען שאסור לנו לוותר בשום אופן.

"לפני שנכנסתי לשיחה אישית בנושא עם הצנזור הראשי דאז אל"מ ולטר בראון במטכ"ל, השג בפתח המחנה לא נתן לי להיכנס. 'אתה לא יכול להיכנס לכאן כשאין במדי א'.' אך גם שיחה אישית זו לא שינתה דבר. בדרך פלא נכנס לתמונה מרדכי (מור'לה) בר – און שהיה אז קצין חינוך ראשי. הוא נטל על עצמו את עבודת שכנוע הצנזור והכתובת לא־חריות על מה שייקרה עם צאת הספר נטלתי על עצמי."

תחילה חשבו להסתפק ולהוציא את "שיח לוחמים" במסגרת "שרמות", אחר כך הוחלט להפיצו כקובץ פנימי, בהרשמה מראש בלוחות המודעות בחררי האוכל של הקיבוצים, וכך גם צוין בפתח מהדורת המקור, שהייתה אמורה להיות היחידה והבלעדית.

...

"באותו ערב התפתח ויכוח ביני ובין הסגן שלי. הוא אמר

לי: שמע אתה רודף שלום. אני רוצה לצאת עם מ"פ שמוכן להילחם. והוא אמר לי את זה בטון די חריף. אני, אישית מאוד נפגעתי מזה. הוא טען אחר כך שהוא אמר את זה בבדיחה. אגב, בוקר אחרי הקרב שאלתי אותו: נו, מה דעתך על מלחמה ושלוש? וכו' (גם לו הייתה זו המלחמה הראשונה)... אז הוא אומר: 'אמננו, אני אחזיק כל חיי זוג יונים צמודות ליד החזה'... אני לא רוצה לשמוע על מלחמה, זה ככה אחרי המלחמה."

(אמנון מרשון אופק ז"ל – גת).

...

העדרותו של עמוס עוז מהדיון בזין ליר, עקב סיבה אישית, פגמה במיצוי ובפרטים נוספים על "שיח לוחמים" במהדורתו הראשונה. כאשר בקשתי אותו, בשיחה טלפונית, להיפגש עיני ריאיון לקוראי "הזמן הירוק" בו יספר על מעורבותו בשיח ויוסיף על משנתו הפוליטית והספרותית הוא דחה את בקשתי בנימוס: "כל מה שיש לי לומר בנושאים אלה כבר אמרתי בספרי 'שלוש לקנאים' ושם תמצא הכל". ביחס ל"שיח לוחמים" שאלתי האם הספר, על שתי מהדורותיו, השפיע באופן כלשהו על החברה הישראלית. עמוס עוז: "על כך אין תשובה. אתה יכול למדוד את השפעתם של טנקים בשדה הקרב אבל לא של רעיונות, משפטים או מילים המתפשטים בין הקוראים. אין

פצי סיפר בערב בון ליר, אין "שיח לוחמים" כמעט ונגנז: "היה לכולנו רגע אחד ויחיד קשה מאוד. פגישה אליה הגיעו רוב החברים, חלקם שגויסו מחדש לשירות מילואים, ושבה לכאורה היינו צריכים לסתום את הגולל על העובר עוד בטרם נולד. כוונתי לישיבה שבה הראיתי למשתתפים את החורבן שלאחר עבודת הצנזור הצבאי. עמוס עוז היה היחיד שלא אמר נואש וטען שאסור לנו לוותר בשום אופן."

דרך למדוד זאת". מה ביחס לרעיון הקיבוץ, מימי דגניה של א.ד.גורדון לברוא "אדם חדש", ערכי וטוב יותר, השיב עוז: "אני לא בטוח שהדרך הרעיונית של בריאת 'אדם חדש' היא נכונה. במאות ה־19 וה־20 רעיונות מסוג זה מצאו עצמם ב"גולגים". בקיבוץ הם נגמרו בתקנונים ובוועדות. אבל אם היית שואל אותי באיזה קיבוץ הייתי רוצה לחיות, הייתי מעדיף לחיות בקיבוץ של היום ולא זה שלפני מאה שנה."

במהדורה המחודשת מופיע כמבוא לשיח לוחמים, נוסח מעובד וערוך מתוך תמלול של ריאיון עם עמוס עוז עם מור לוי לשם הכנת סרטה התיעודי "שיח לוחמים: הסלילים הגנוזים", בו הוא מזכיר את הצורך לשיח: "הרגשנו שדיברנו אמת, אמת שאני עומד מאחוריה עד היום. זה התחיל מהצורך לדבר. אנשים רבים מהקיבוץ שלי, מחולדה, חזרו מהמלחמה ולא דיברו עליה. מיכה היימן נהרג לנו בגבעת התחמושת, כמעט לא דיברנו עליו. גם כאשר נפגשנו עם אנשים מקיבוצים אחרים כמעט ולא דיברנו... על מה שקרה בשדות הקרב כמעט לא דיברו. אבל הייתה הרגשה אצל כמה אנשים ואני בניהם, שיש צורך לדבר ושנאשים היו רוצים שיבקשו אותם לדבר. הספר נולד, אולי, מן ההרגשה שאנשים שותקים, אבל היו רוצים או לפחות משהו בתוכם היה רוצה לא לשותק."

בהמשך עמוס עוז מצטט: "יש שיר נפלא של נתן זך שמתחיל במילים: 'רגע אחד שקט בבקשה. אני רוצה לומר משהו'. זה בערך המפתח המוסיקלי של 'שיח לוחמים'. רגע אחד שקט בבקשה, יש פה כמה אנשים שרוצים לומר משהו. מה בדיוק רצו לומר לא ידענו בהתחלה. סוף מעשה הספר 'שיח לוחמים' לא היה ברור מתחילתו. לא ידענו, המראיינים, העורכים, שני הוגי הרעיון: אברהם פצי שפירא ואני, לא ידענו מה ייצא מזה."

מתוך דברים שאמר יריב בן אהרון ז"ל לקראת תכנית טל־וויזיה "מוסף המוספים" לערב ראש השנה תשנ"ד על "שיח לוחמים": "הספר כמין טקס, תהליך היטהרות שלא היה שונה במהותו ממסדר שערכתי ב־

לוחמים מדינת ישראל

אחת הסיבות העיקריות להוצאת המהדורה המחודשת היו דרישות מהשטח.

ואח"כ נבחל עוז) רכשתי את הספר מיד עם צאתו לאור והזדהיתי עמו. קות עם שיחות הלוחמים בו. הרבר נבע מסיבות רבות, אך גם מכך ששירתתי במלחמת ששת הימים כלוחם בחטיבת המילואים 80 של הצנחנים, שהשתתפה בכיבוש אום כתף בסיני ומוצבי הסורים ג'לבינה ודרבשה ברמת הגולן. רק חמישים שנה אחרי מלחמת ששת הימים, העיזתי לפרסם מאמר בעיתון "הארץ" בו נכלל התיאור הבא, שאם הייתי משתתף באחת השיחות של הלוחמים הקיבוצניקים, אני מניח שהוא היה נכלל ב"שיח לוחמים":

●●●

"על הגבעה ממול הבחנו בעשר דמויות מתקרבות אלינו. מפקד הכיתה פקד לתפוס עמדות מאחורי הטרסה. הדמויות התקרבו וזיהנו בבירור חיילים סורים, לבושים במדיהם האפורים, נעליהם שחורות והשרוכים פרומים. כמה מהם הורידו חולצות והיו עירומים בחלק גופם העליון. במרחק כ- 50 מטר מאתנו הם הרימו את ידיהם ונופפו בגופיות לבנות. אחד מהם הניף ענף שעליו היה קשור סמרטוט לבן.

הם התקרבו בצעדים איטיים וניתן היה להבחין שאינם חמושים. לפתע כשהיו 20 מטר מאתנו, שאג המ"כ "אש". האצבע שלי הייתה מונחת על הדק ה"עוזי", אבל לא סחטתי אותו. לא צייתתי לפקודה. על האדמה המ' סולעת היו מוטלות עשר גופות".

בירושלים אך אבי דן בראון שחזר מהמלחמה היה עצוב וראיתי בעיניו משהו שאפשר לפרשו פחד ובעתה". פרופ' ישראל יובל, מה חוג ההיסטוריה של עם ישראל באוניברסיטה העברית, התעמת בהרצאתו עם תלמידי ישיבת הרב. לדעתו, טוב אמנם שהובאו דבריהם לפני חמישים שנה במהדורה המחודשת, שלא הופיעו במהדורה הראשונה, כיוון שהם מראים את התהום העמוקה והיפרדות הדרכים ביניהם לבין הקיבוצניקים. בעוד שקיבוצניקים קים וחילוניים משתמשים בביטויים "העם היהודי", "ציונים" ו"אנחנו" ונותנים מקום להתבטאות הפרט, הרי תלמידי "ישיבת הרב" משתמשים בביטוי "עם ישראל" כאילו הם מייצגים למראית עין קולקטיב של שייכות מיתית-דתית וכביכול את עם ישראל כולו. פרופ' יובל הביע זעזוע בהרצאתו מדבריו של נפתלי בר אילן שהובאו לעיל, נכדו של הרב מאיר בר אילן, שעל שמו קרויה אוניברסיטת בר אילן, שלימים נעשה לרב של העיר רחובות.

במושב זה השתתפו גם תמר כת' ריאל, פרופ' אמריטוס בפקולטה לחינוך באוניברסיטת חיפה וסמי שלום-שטרית, ראש בית ספר לאמ' ניוות, הקול והמסך במכללת ספיר. לא אוכל לסיים כתבה זו מבלי להזכיר את הזכרונות שלי מ"שיח לוחמים" במהדורתו הראשונה. כקיבוצניק לשעבר (יליד כפר רופין

הוא שותף לרצח היסטורי. וב-שבילי מצווה להרוג אותו ואת כל השיירות לפזר במדבר סיני. ואלה שבורחים - להרוג אותם לפני שהם מגיעים לתעלה... אין לי ספק שבמלחמה הבאה שלא תהיה... הדברים האלה ילבשו מימדים יותר ויותר חריפים... יגידו יום שיגידו: רבותי גמרנו: אנחנו עושים את המלחמה הראשונה והאחרונה - האחרונה פירושה, השמדת קהיר-דמשק... עוד פעם אני לא נכנס אם זה יהיה... אבל יכול להיות שיגיעו למסקנה שזאת האפשרות האחרונה. האפשרות היחידה שלנו להתקיים בעולם מבלי שלא תהיה לנו כל שנה תקלה...

(נפתלי בר אילן - "ישיבת הרב" ע"ש הרב יצחק הכהן קוק, רב העיר רחובות לשעבר)

בערב הדיון לכבוד המהדורה המ' חודשת של "שיח לוחמים" ביקש מהמשתתפים, יובל שחר, ד"ר מה' חוג ההיסטוריה באוניברסיטת תל אביב, שהנחה את הדיון, לומר את הדבר הבולט ביותר בעיניהם ב"שיח לוחמים". פרופ' עמיה ליבליך הר' גישה את התופעה שברדך כלל, אחרי אירועים טראומטיים, קשה לאנשים לצאת ולבטא את עצמם. ב"שיח לוחמים" הייתה שבירה של תבנית של אותה שתיקה או כפי שפצי הגדיר זאת "נגאלה השתיקה הרועמת". יש כאן, לדעתה, מעין פרדוקס, כי מבפנים קיימת יורה רותחת ובתורת הנפש יש הסבורים שזה לא בריא ואפילו יכול לגרום לנזק. אך שבירת השתיקה ב"שיח לוחמים" הייתה משמעותית ביותר בעיניה.

אבישי מרגלית, פרופ' אמריטוס בחוג לפילוסופיה באוניברסיטה הע' ברית, הודה כשקרא בספר לראשונה פחד שהוא יהיה "קיטש", מין ליצן בוכה. אבל הסתבר לו שהסיפורים הם של דור חדש, אוטנטי האומר את אשר עם לבו, אם כי הפריע לו הקשר שקשרו חלק מהדוברים עם השואה, בעיקר בימי הכוננות לפני המלחמה. פרופ' יערה בראון מקיבוץ רביבים, נשיאת המכללה האקדמית בנתניה, שהנחתה את המושב השני, בנושא "פרספקטיבה של חמישים שנה", סיפרה כי הייתה בת ארבע כשמלחמת ששת הימים נגמרה: "נסענו לבלות

חשוב לשבת ולדבר על מה שקורה פה, על הקשרים בינינו, על היומיום הקשה, על המורכבות האידאולוגית של השיחות בשטחים, על החברות, על הצמצום, על האהבה, על העתיד. "חילקנו את הנושאים שעליהם רצינו לדבר - כל שיחה עסקה בנושא אחר. כל אחד מאיתנו נרשם לשיחה בה רצה להשתתף. לילה אחר לילה מצאנו עצמנו במעגל בחדר אוכל במוצב הקטן. אפילו המפקדים הצ'טרפו לשיחות ובתוך המעגל הפכונו להיות שווים בין שווים. מדברים שעות ארוכות, כל אחד על חששותיו או תחושותיו, או סתם משתפים את האחרים בסיפור. הטלפון החכם שימש כמכשיר הקלטה. אחרי מספר שבו עות נולד 'שיח לוחמים' משלנו. המ' טרה שהצבנו לעצמנו היא לא להוציא עוד קובץ שינוח על המדף ויימצא אחרי 40 שנה, כי אם ליצור מציאות שבכמה שיותר בסיסים, ובקרב כמה שיותר חיילים, תתקיים שיחת לוחמים פתוחה - לא בהכרח במטרה ליצור משהו מוקלד או מוקלט; פשוט שיחה, שבה תהיה לכל חייל לגיטימי ציה לשתף, לספר ולהקשיב.

"משתתפי 'שיח לוחמים' 1967 דיברו בכאב ומתוך ראיית הנולד על המצבים שעלולים להביא הניצחון והכיבוש. אנחנו, החיילים של היום. נולדנו למצב הזה. אנחנו חווים את הכיבוש יום-יום, זאת המציאות שלנו. אבל החוויות הן אינדיבידואליות, כל אחד עובר אותן אחרת, מושפע מהן באופן שונה לכן השיחה מעצימה, לכן היא כל כך חשובה.

"אז רצינו להגיד לכם, ש'שיח לוחמים' המקורי שימש לנו מקור הש'ראה ואפילו קצת הערצה. כשראינו איך בני קיבוצים הצליחו לשתף את חבריהם בכאבים, בחרטות, בפחדים, בהתמודדות עם חוויות המלחמה, הבנו שגם אנחנו רוצים ויכולים להגיע בינינו לפתיחות וכנות כאלו. אנו גאים להיות חלק מ'שיח לוחמים', שמחים מאוד להיות באיזה שהוא מקום ממשיכי דרככם.

אנחנו מעריכים מאד את יוזמתכם לקיים 'שיח לוחמים' רב דורי ורב משתתפים, ומודים לכם בכל ליבינו על ההזדמנות שפתחתם בפנינו להיות שותפים".

נגאלה השתיקה הרועמת

"אם מצרי אחד מעז לעמוד על הגבול, אז הוא רוצח מנוול.

לוגתי (בגולן - בתום הקרבות) שבו ערמנו ושרפנו את השלל שאנשים לקחו. לא רק היטה-רות נפשית. הדם השפוך מטמא את הארץ. בטקס הזה ביקשנו לטהר את הארץ, האדמה ולהפכה למחוז-תקווה.

"יורים ובוכים" אמרו על המש'תתפים ובני דורם. אבל כל מי שירה בהם וירו הם בו, שראה צלם אדם שפוף, מרוסק, שרוף, מבין חבריו ומ' בין אויביו - חש גם בדמעה המתאדה בתוך עשן המערכה. אשרי היורים שלא יבשה דמעתם. הידיעה, הנגי'עה בגבוה מכל גבוה, שגם במלחמה להגנת הקיום מבצבץ לו השר, שהיה שם תמיד בכל המלחמות. המודעות הזו גואלת משהו בתוכנו. זיק אור בתוך חשכת האלימות. סימן של תקווה. הד עמום ל'וכתתו חרבותם ל'אתים' באחרית הימים".

שיח לוחמים עכשווי

אחת הסיבות העיקריות להוצאת המהדורה המחודשת היו דרישות מהשטח. המהדורה הראשונה אזלה ולוחמים, קיבוצניקים ועירוניים, לא פסקו מלפנות אל פצי בקיבוץ כדי שישגי עבורם את הספר. קבוצות של חיילים המשרתים בשטחים פונים אליו שיבוא לשיחות אליהם.

אחת הדוגמאות המרתקות, והיא לא היחידה, עליה סיפר פצי, הייתה על חייל צעיר במדים שהתדרפק על דלת חדרו בקיבוץ וסיפר לו על דור חדש של "שיח לוחמים". הוא יושב עם יחידתו בגוש טלמונים באזור רמאללה כבר חצי שנה ומגן על פל'סטינים מפני מתנחלים העוקרים את מטעי הזיתים שלהם. החייל, שחר זוהר סל, חייל בגדוד 50 מעין שמר, שהשתתף בתיקון ליל שבועות בשנת תשע"ה 2015 בקיבוץ יפעת, ריכז את הדברים במכתב ארוך למרימי ויואב אהרונים המובא כאן בעיקריו: "במה לך שירותנו בגדוד, בגזרת רמאללה בשטחים, מצאנו בספרייה הפלוגתית ספר ישן. הספר היה מאובק ובלוי, אבל אפשר היה לראות בבירור שזהו קובץ 'שיח לוחמים'. עד מהרה עבר הספר בינינו מיד ליד. השיחות שבו ריתקו אותנו. מצאנו את עצמנו מק'ריאים ממנו אחד לשני דברים שנראו לנו רלוונטיים מאוד למציאות שלנו, למרות שעברו מאז עשרות שנים. "החלטנו שגם אנחנו רוצים לע'שות 'שיח לוחמים'. פתאום היה לנו

במה אשמים הפולנים?

מה שחשוב לפולנים ביחס לשואה, הוא שנכיר בכך שאינם גרועים משאר עמי אירופה, כי הם לא. נכון שקרואטיה, ליטא, ואוסטריה, למשל, פחות רוויות בדם יהודים מבחינה כמותית, אבל כשמסיקים מזה שהן פחות אשמות מפולין בהשמדת יהודים, זה שקר ועוול משווע

עודד ליפשיץ

לכאורה, הפולנים אינם אשמים בכך שהנאצים הקימו בארצם מנגנון השמדה שטני. הסיבה העיקרית הייתה שבפולין היו שלושה מיליוני יהודים, כמחצית מיהודי אירופה הכבושה, ובארצות השכנות, מליטא ועד הונגריה, היו עוד המון יהודים. הגרמנים הם פריקים של יעילות והכי יעיל היה לקצר את המסלולים לתאי הגזים. לכן אוש-וויץ הוקם בדרום מערב פולין, מיידנק במזרח וטרבלינקה בצפון. במסלול "נסעת הגעת" כזה, לסוף הדרך ולקץ החיים, עברו גם רוב בני משפחתי. באירופה גירשו בימי הביניים את היהודים מספרד ומפורטוגל, וגם מצרפת, אוסטריה, גרמניה ואיטליה, רשימה חלקית. אלופת הגירוש הייתה אנגליה, שגירשה ב-1290 את היהודים והתירה להם לחזור, באורח לא רשמי, רק ב-1655, אחרי 365 שנות "יודנריין" סטרילי. צו הגירוש מ-1290 לא בוטל, ולהלכה גם היום, בטיול תמים בלונדון, עלולים לצוץ לפתע נציגי חוק, אדיבים ומנומרים, שמוסמכים לעצור ולגרש יהודים. בפולין התרכזו יהודים כה רבים מפני שמהמאה ה-11 הפולנים, במקום לגרש יהודים, הזמינו אותם להקים אצלם מרכז גדול שבו, במשך מאות שנים, הם לא סבלו מרדיפות השלטון ולא חששו מגירושם. לא מפתיע שלפני מלחמת העולם היו באנגליה כ-450 אלף יהודים, רק אחוז אחד מכ-45 מיליון אנגלים, כשבפולין היהודים היו כ-10% מ-30 מיליון הפולנים, פי עשרה מבאנגליה ויותר מכל גלות אחרת: בארה"ב יש כ-6 מיליון יהודים שהם רק כ-2% מהאוכלוסייה. מסקנה: הפולנים כן אשמים. אילו גירשו יהודים כמו כולם, לא היו שם מיליוני יהודים והנאצים היו מקימים מחנות השמדה בארץ אחרת. הנתונים האלה, שלושה מיליון יהודים שהם 10% מהאוכלוסייה, ייחודיים לפולין וחיוניים להבנת השואה שם: הכמות האדירה יצרה מהות אחרת. עד כה לא נחשפו מספיק המשמעויות וההשלכות שלהם. בין השאר, כמות הנרצחים בפולין מיקדה בה גם את הנצחת וחקר השואה ובכל שנה רבבות תלמידים ובוגרים, ישראליים ואחרים, יוצאים למסעות שואה ול"מצעדי חיים" בפולין, שהפכו לתעשייה מאורגנת שזוכה לכיסוי תקשורתי גלובלי. כמעט אין מס'

נשים וילדים יהודים מהונגריה בוציף הרכבת באושוויץ, מאי 1944

מי היה מאמין שאחרי השואה, ממשלת הימין של נתניהו, עם המון פטריוטיות מזויפת ובלי שמץ סולידריות יהודית, תחזר אחרי ממשלות רודניות, פשיסטיות ואנטישמיות כמו אלו שבפולין ובהונגריה, ותראה בוויקטור אורבן ההונגרי בן ברית וידיד קרוב?

אוהבים כל כך לשנוא פולנים ולראות בהם חבורת אנטישמים רצחנית. בו בזמן רבים מדי, גם משונאי הפולנים, אוהבים כל כך לאהוב מדי צרפתים והולנדים, עם היינות והגבינות והמוזיאונים, ולהתעלם מאחריותם להשמדת היהודים. ועוד מלכוד: פולין הנציחה את השואה בהמון אתרי זיכרון ומוזיאונים. במקום שזה ישפר את תדמיתה כמדינה שמתמודדת עם הפרקים האפלים בעברה, זה רק חיזק את תדמיתה השלילית כמדינת השואה

העיקרית. באורח אבסורדי ומקומם דווקא המדינות שהשכיחו והכחישו את השואה זכו לתדמית יותר חיובית, מפני שמי שמבקר בווינה ובבריסל כמעט לא נתקל באתרים שמזכירים לו את השואה ואילו בוורשה אי אפשר להתעלם מאתרי השואה הרבים והבולטים. צילומי מטס חיל האוויר הישראלי בשמי אושוויץ מוצגים במשרדי הממשלה ובמפקדות צה"ל ומעוררים בנו גאוונה: קמנו מאפר השואה והקמנו מדינה חזקה שמגינה עלינו מאויבינו? סביר להניח שכשפולני הגון, שאינו אנטישמי ומכחיש שואה, נתקל בצילום הזה, הוא שותק ואולי מחייך במבוכה, אבל בתוכו הוא מתפוצץ מזעם ומתסכול. לא מפני שפולין התירה ליש-ראל לבצע מטס צבאי בשטחה הרייכ בוני, שמצדו זה בסדר גמור. בגלל מה שחסר וראוי שיהיה שם: למשל צילום נוסף, של הליקופטרים ישראליים נושאי דגלים וסיסמא ענ"קית: "לעולם לא עוד!", מעל הווילה היפה בוואנזה שליד ברלין, שבה ההנהגה הנאצית אישרה בינואר 1942, את הפתרון הסופי, כולל הקמת מחנות ההשמדה בפולין. אפשר גם צילום משט"לים ישראליים בדנובה בבודפשט, דג"לים על התרנים, ימאים בלבן ומירי רגב, בשמלת שואה מרהיבה, בחרטום הסט"ל המוביל. לא נורא, העיקר שברקע ייראו את טיילת הנהר בלב הבירה, ממש ליד הפ"רלמנט. מה שקרה שם היה משיא הווועה בשואה: בחודשים האחרונים

של 1944, בריוני "צלב החץ" ההונגרי גרי של ממשלת סלאשי, בת בריתם הפשיסטית והאנטישמית של הנאצים, צרו יהודים בחוצות בודפשט, יום אחרי יום ושבוע אחרי שבוע, קשרו אותם בקבוצות, ירו בחלקם למוות וזרקו את כולם לנהר. הנרצחים משכו למצולות את השאר וחסכו ליורים תחמושת יעיל, כמובן! רק בטיילת הרומנטית הזו, כשהמון הונגרים נוצרים אכלו במסעדות גולאש ורקדו צ'רדאש, נרצחו 10 - 15 אלפי יהודים. זה הרבה יותר יהודים משרצחו הפולנים בכל הפוגרומים, כולל האסם בידוובנה, שבו תושבי העיירה שרפו למוות ב-10.7.1941, יותר מ-1000 יהודים, והעיירה קיילצה, שבה ב-4.7.1946 נרצחו 42 ניצולי שואה יהודים, שני אירועים מזוויעים, ייחודיים, חריגים ומאד מפורסמים. אלפי קבוצות תלמידים וחניכי תנועות נוער מישראל ביקרו באתרי שואה והשמדה בפולין. כמה קבוצות ביקרו ברציפי הדנובה? אן ספק שההברל הקוטבי בכמויות המבקרים והדיווח התקשורתי קבע גם את הפער ביחסם של הישראלים לפולנים ולהונגרים. שלישיית - צילומים כאלו ופעולות דומות יכולות ליצור איוון יותר הוגן בין מידות האשמה שאנחנו מייחסים למעורבים השונים בהשמדת היהודים. זה מה שחשוב לפולנים: לא שנראה בהם צדיקים. הם יודעים שהם לא. רק שנכיר בכך שאינם גרועים משאר עמי אירופה, כי הם לא. כשנכיר בתביעתם הצודקת, ייפתרו מאליהן המחלוקות השוליות סביב החוק הפולני וההצהרה המשותפת.

...

מה שבאמת מקומם ומסוכן זה שהפולנים וההונגרים הקימו שוב ממשלות רודניות, פשיסטיות ואנטישמיות. מי היה מאמין שאחרי השואה ממשלת הימין של נתניהו, עם המון פטריוטיות מזויפת ובלי שמץ סולידריות יהודית, תחזר אחרי ממשלות כאלה ותראה בוויקטור אורבן ההונגרי בן ברית וידיד קרוב? ונתניהו עוד מעז לטעון ש"השמאל שכח מה זה להיות יהודים"! תכלית קיומה של ישראל היא להגן על יהודים באשר הם ואסור לה להתחבר לרודפיהם! נתניהו וממשלתו מועלים בחובתם ושוכחים את ייעורם, היהודי והישראלי! שלונסקי הש"מאלן כתב ב"נדר": "קונם אם לריק יעבור ליל הועם, קונם אם לבוקר אחזור לסורי - ומאום לא אלמד גם הפעם!". אז הוא כתב:

מרכזייה משפחתית של מושבניקים מכפר אז"ר,
בעלת מסורת של דורות **בשחזור וחידוש רהיטים**,
תחדש עבורכם כל מערכת ישיבה כולל החלפת ספוגים, בד,
תיקוני עץ וצביעה. הרהיטים שלכם מקבלים פנים חדשות.
החומרים מאיכות מעולה, עבודה מקצועית ביותר והמחיר נמוך
בהרבה ממחיר קניה. לכן, עדיף לחדש במקום לקנות חדש.

**נציג החברה יגיע לביתכם ללא כל התחייבות
עם הצעות ומבחר גדול של בדי ריפוד ו/עורות.**

עמיית עיצובים, כפר אזר טל: 054-4493249

טור מיוחד - מה הקשר בין ט' באב לחולצה השומרית ולמה שני אלו קשורים לחתונה שלא ברבנות?

רגב יעקובוביץ, חבר קיבוץ להבות חביבה, רב סטודנט בתוכנית לרבנות ישראל של התנועה ליהדות מתקדמת (רפורמית): "מאז שנות התשעים, בין היתר גם כתוצאה מרצח רבין, חלה התעוררות ומודעות גוברת לצורך בקיום דיאלוג מחודש עם זהותנו היהודית ישראלית תוך הבנה כי עקב פלגנות, קנאות ושנאת חינוס חרבו מקדשנו ואבדה ריבונותנו בעבר וזו מאיימת להתרחש בדרכה שלה גם בהווה"

קף. חד-אמת עצמותיו תאמרנה. אף לא ידע כי תריסים מוקף הוא. רבים המראות שיראה בחלונותיו המו-גפים, אך את עצמו יראה בהם כבמ-ראה. לא אותי, לא את שאר היהודים החילוניים, המביטים בתריסיו בעד חלונותיהם הפתוחים.

אמשיך בעריכת חופות ליברליות ושיווניות כי זאת הדרך הראויה לצקת תוכן רלוונטי ציוני ומשמעותי למלים המסורתיות הנהוגות בהכ-נסת ספר התורה לארון הקודש: "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תע-זבו... דרכיך דרכי נעים וכל נתיבתיך שלום..." (משלי ג 17-18, משלי ד 2, איכה ה' 21)

נרגש מההזמנה השבתי במייל חוזר לתלמידי לשעבר: "...יש פעמים שהברכות השגרתיות ביותר מבטאות בפשטות את הלך הנפש הטבעי והמדויק ביותר- מזל טוב. אשמח לשוחח ובמידת האפשר ליעץ לכם בבחירת הנתיב הנכון בעבורכם..."

*רגב יעקובוביץ - אב לארבעה, חבר קיבוץ להבות חביבה, מורה ומחנך, ד"ר לפילוסופיה, רב סטודנט בתוכנית לרבנות ישראל של התנועה ליהדות מתקדמת (רפורמית)

אל מול המציאות הפוליטית הקיימת והציביון היהודי הנלווה לה, כך שהיחיד יוכל להתקשר לסיפור הג-דול של עמו זה המרומם את חירות המחשבה והרצון החופשי, כמו גם את חיי האדם וכבוד האדם בהיותו נברא בצלם אלוהים.

חקיקות השבוע בדמות חוק הלאום המעיד על פגיעה במעמדה של השפה הערבית, בזיקה ליהדות התפוצות ובערך התיישבות ובמ-חובבות ליפיתוח הארץ לטובת כל תושביה" כמאמר מגילת העצמאות. כך גם חקיקת חוק הפונדקאות המונעת את הזכות השווה גם לאבות יחידנים ולזוגות גברים גאים.

אלה רק מדגישים כי אקטיביזם הכולל יצירת אלטרנטיבה לרבנות הראשית הוא הכרח של אחריות ציונית ואזרחית המעצבת את דמותו של מי שבארי צימרמן כינה "היהודי חלוני" לעומת "היהודי התריסי".

הראשון חלונותיו פתוחים ונשקפים אל יהודים אחרים, אל אפשרויות אחרות, תוך מודעות לכך שיש גם חלונות אחרים מהם מביטים בו. השני תריסיו מוגפים "בתוך חדרו המוגן יתגורר, לא ישקף ולא יוש-

רגב יעקובוביץ בפעולה. "הדיאלוג עם היהדות מתחייב היום יותר מתמיד"

היהדות שהודרו מרבים מהם כתל-מידי החינוך הממלכתי תוך נכונות למעורבות ושותפות בטקסי מעגלי החיים השונים, במועדים וחגים על פי מחזור השנה ובעשייה חברתית המקיימים את רוח הדברים שבמס-כת אבות "על שלשה דברים העולם עומד: על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים".

בהתאם לכינוס על חולצת השור-מריט של בנותי "סור מרע ועשה טוב" בחרנו במעשה. הדיאלוג עם היהדות מתחייב היום יותר מתמיד,

הזמנת הרב הליברלי לחקירה רק תחזק ותעצים את המהפכה השקטה שמאיימת על הממסד הדתי. מאז שנות התשעים בין היתר גם כתוצאה מרצח רבין חלה התעוררות ומודעות גוברת לצורך בקיום דיאלוג מחודש עם זהותנו היהודית ישראלית תוך הבנה כי עקב פלגנות, קנאות ושנאת חינוס חרבו מקדשנו ואבדה ריבונותנו בעבר וזו מאיימת להתרחש בדרכה שלה גם בהווה. כך בוחרים גברים נשים בלימוד מחודש עם מקורות

שפתחתי את תיבת המייל שלי לפני מספר שנים הופתעתי לק-רוא את ההודעה הבאה: "...באמת שנים שלא דיברנו, מקווה שאתה עדיין זוכר אי שם במרפתי הזיכרון... הייתי תלמיד שלך בקורס תנ"ך... מאז עברו הרבה מים בנהר, מפה לשם התארסתי עם אהובתי משכבר הימים... כחלק מההכנות לחתונה החלטנו להתחתן בטקס יהודי יש-ראלי אלטרנטיבי ובאופן טבעי השם הראשון שעלה לי בראש כשחש-בתי על מי הייתי רוצה שיערוך את הטקס - היית אתה..."

אירועי השבוע האחרון המצוי בימי בין המצרים שלקראת ט' באב מחדדים את החובה להמשיך ולחתן זוגות בישראל מחוץ לרבנות הראשית. הזמנת הרב דובי חיון מהקהילה המסורתית (קונסרבטי-בית) בחיפה לחקירה קושרת אותי כמו רבים ורבות העורכים חופות ליברליות ושיווניות בישראל להמ-שך פועלנו וייעודנו.

מלבד העובדה המצערת כי מדינת ישראל אינה מכירה חוקית בא-פשרות כי ישנה יותר מדבר אחת להיות יהודי, אני מניח ומקווה כי

שוכרים את שגרת החירום: ילדי חבל אשכול התארחו בפארק המים שפיים

פארק המים שפיים. "כשיישובי הדרום מפגינים חוסן אזרחי מרשים, אנו רואים חובה מוסרית לעזור בכל מה שאנחנו יכולים."

בכוחות מחודשים הביתה בתקווה ללילה שקט של שינה מלאה.

את האירוע הובילו מזכיר הקיבוץ עו"ד שימי בראון ומנכ"לית פארק המים שפיים שרה'לה רם-שליין. "כשיישובי הדרום מפגינים חוסן אזרחי מרשים תחת אש חמאס, אנו רואים חובה מוסרית לעזור בכל מה שאנחנו יכו-לים. מקווה שהנהגת המדינה תמצא פתרון ארוך טווח, ונוכל להפגין את הערבות הה-דדית שלנו גם בשלום ולא רק במלחמה".

קיבוצים, חברי קיבוצים - גם אתם מוזמנים להציע דירה ריקה או פעילות לילדי וחברי העוטף. הצעות אפשר לשלוח לאילת בוטסאפ 050-7552531 ayelet@tkz.co.il או במייל

כ-350 ילדים ובני נוער עם הוריהם מיישובי עוטף עזה ומחבל אשכול שבדרום התארחו בפארק המים שפיים למנוחה מהאזעקות, מהנפילות ומבלוני ועפיפוני הת-בערה. בואו גם אתם ותארחו את חברינו בעוטף - לא צריך פארק מים (אבל אפשר), דירה או בית ריק בקיבוץ שלכם יספיקו תושבי הדרום זכו ליממה של "שבירת שגרת חירום", כפי שהגדירו זאת הילדים שהגיעו מהישובים כיסופים, חולית, סופה, ניר יצחק, בארי וכרם שלום. המש-פחות זכו לאירוח מלא בפארק ובמתקניו ובשעות אחר הצהריים עלו על האוטובוסים בחזרה לדרום מלאי תקווה שהשקט יחזור לאזורם.

"בחופש הגדול קשה לנו עוד יותר להחזיק את הילדים בבית או בקרבה למרחבים המוגנים", סיפרה שירי רן, אם ל-3 ילדים מכיסופים שהגיעה בהורה מלווה לטיול, "אנחנו אמנם מורגלים למצב הזה, אבל זה בהחלט לא קל. רוב ההורים והילדים לא ישנו כמו שצריך בשבוע האחרון, וזה מאוד חשוב לבוא ולהתאווור קצת. כך נוכל לחזור

נאוה קיבוצית

בישראל. התנועה הקיבוצית תאפשר לכל עובדיה ופעיליה שירצו להשתתף במחאה לעשות זאת מבלי לגרוע מהם יום חופש. "אנו מתביישים בשורת החוקים האנ-טי דמוקרטיים שעברו ביממה האחרונה, המבקשים לפלג את החברה וקוראים לממשלה לחזור בה מחוקים אלו ולדאוג לאחדות החברה הישראלית", אמרו בתנועה הקיבוצית.

הקיבוצים והתנועה הקיבוצית מצטרפים למחאת הלהט"ב ובקיבוץ משמר-העמק אף הגדילו לעשות וקיבצו את ילדי וחברי הקיבוץ לצילום משותף כשהם מרכיבים בבגדיהם את דגל הגאווה.

כבר ביום חמישי בשבוע שעבר, יצאה התנועה הקיבוצית בהודעה כי היא מאבקה של הקהילה הלהט"בית ומתנגדת לחוק המדיר אוכלוסייה מהזכות להיות הורים

קיבוץ משמר העמק מצטרף למחאת קהילת הלהט"ב צילום: שלומי זוהר

על יחסי יהודים - ערבים: ממשנתו של אהרן דוד גורדון (א.ד. גורדון. 1856 - 1922)

בעקבות הספר: איתן קליש: "טולסטוי והשפעתו על משנתו של א.ד. גורדון" (גזית 2018)

דן יהב

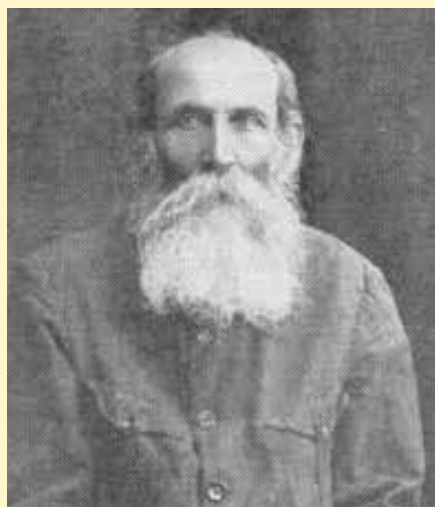
"אלימות גורמת לעוד שנאה,
עוד פחד, עוד הפרדה.
אלימות גורמת לסבל....
בכל מקום בעולם הזה.
היא מייצרת את הסבל האנושי".

(אבינוב גנין. סיום הסכסוך.
ת"א: אחוזת בית, 2010, עמ' 51)

מנהיגה הרוחני של תנועת העבודה העברית, חבר ב"הפועל הצעיר", הוגה דעות. א.ד. גורדון נולד ברוסיה, קיבל חינוך מסורתי. רוסית ומקצועות כלליים למד בכוחות עצמו. שימש מנהל כספים באחוזתו של הברון גינזבורג במשך 23 שנים. לאחר שנמכרה האחוזת, עלה ארצה ב־1904. עבד בכרמים ובפרדסים של פתח תקוה, ראשון לציון ובמושבות הגליל. בערוב ימיו הצטרף עם בני משפחתו לקיבוץ דגניה. עבודת החקלאות, שיתוף פעולה (קיבוץ, קבוצה, מושב), ועזרה הדדית, היו בעיניו מטרה עליונה ויסוד עיקרי בתחייה הלאומית, דרך המלך לתיקון הפרט ולהגשמה עצמית.

לא יצר תורה סדורה, אלא בליל דברי הגות סוציאליסטים־דתיים־קבליים לאומיים ופילוסופים. את היקום ראה גורדון כאחדות שהאדם הוא חלק ממנה ומגבש את ייחורו תוך התנסות אישית. בתורתו על "עם־אדם" מודגש היסוד האנושי שבאדם. היהודי חייב לחזור ולהיות עם העובד את אדמתו וחלק בלתי נפרד מן האנושות כולה. ומכאן גם גישתו הייחודית לשאלת היחסים בין יהודים לערבים, שומה עלינו לכבדם ולנהוג בהם כשוויים בין שווים. תשובה על דברי יצחק אפשטיין: "השאלה הנעלמה" ("השילוח", י"ז תרס"ז - 1907). זה המאמר הראשון בעברית שעסק בבעיה הערבית בארץ ישראל מנקודת מבט "יונית" ("שמאלנית"), והציע פתרונות מעשיים לסכסוך היהודי־ערבי שהחל בכל עוזו ב־1882 עם גל ההתיישבות הציונית הראשון. אמנם "אחד העם", קדם לו במאמרו: "אמת מארץ ישראל" ("המליץ" 1891), אולם הוא התמקד בעיקר בתיאור ההשפלה, לה זוכים ילידי המקום הערביים ומעבר לרבריו הוועמים לא הציע פתרון כלשהו.

א.ד. גורדון כותב: שאלה גדולה שאל מר אפשטיין. אלה שדחו את הרצאתו ושאלתו המרכזית טענו: שהיותר חזק מהם הוא ה"ממה נפשך" (בלשון היום: כל דאליים גבר). אם ארץ ישראל היא שלנו, הרי אינה של הערבים, והצדק איפוא עם כל מעשינו, שאין בהם חטא נגד הצדק המסחרי. ואם היא שלהם, הרי אינה שלנו, ועלינו לסלק ידינו ממנה לגמרי. אולם מה נעשה - והמציאות לא למדה בחרד ואינה מכירה את "ממה נפשך" הזה. העובדה היא עובדה קיימת, כי הארץ היא שלנו, כל זמן שעם

ישראל הוא חי ולא שכח את ארצו. ומצד אחר, אין להחליט כי אין לערבים חלק בה. השאלה היא: באיזה מובן ובאיזה מידה היא שלנו, ובאיזה שלהם, ואיך להתאים את התביעות משני הצדדים. "השאלה אינה פשוטה כל כך ודורשת עיון גדול, גדול מאוד. דבר אחד אפשר להגיד בבטחה כי הארץ תהיה שייכת יותר לאותו הצד, המסוגל יותר לסבול עליה, ולעבוד עליה".

כתבי א.ד.ג. כרך א', עמ' 28, תרס"ט

◆ "יחסנו אל הערבים צריך להיות יחס אנושי, אבל יחס של גבורה אנושית, היודעת להתנהג במדור העליונות גם במקום שהתייחסותו של הצד השני אינה רצויה, לא יחס של חולשה אנושית, שאין באוצרה אלא ממידות הקטנות, הטמטום והשפלות".

כ'ב', עמ' 4, תרע"ט

◆ "לו אפילו רצינו ללכת בדרך בעלי האגרוף, בלא כוח אגרוף אין לנו. כוחנו - ברוח".

(כ'ב', עמ' 39, תרפ"ט).

◆ "מה יחסנו אל הערבים אשר סוף סוף, אם נאבה ואם נמאן, הם שותפים עמנו בחיים המדיניים וגם החברתיים? מה אנחנו יודעים על אודותם ורוצים לדעת יותר ממה שהאנטיסמיטים (אנטישמיים - ד.י.) יודעים על אודותינו?"

(כ'ב', עמ' 53, תר"פ).

◆ "הערבים יושבים על האדמה, ואין אנו יכולים לקפח את זכותם ולדחות אותם. אבל גם הם אינם יכולים לקפח את זכותנו על האדמה, שאנחנו יושבים עליה ועובדים אותה. אותה האדמה שקנינו בעבודתנו העצמית היא שלנו... השאלה היא בדבר ההתפשטות. למי יש יותר זכות להתפשט על האדמה, שעוד לא נקנתה בעבודה ויצירה... מי שיעבוד יותר, ייצר יותר,

יתן יותר את נפשו, הוא יקנה יותר זכויות מוסריות... פה יש התחרות בשלום...."
כ',ב', עמ' 57, תר"פ.

◆ "צריכים אנחנו להיות זהירים מאוד ביחסנו אל הערבים ברכישת קרקעות. לבלי לנגוע בזכותם האנושית אף במשהו, לבלי לנשל את העובדים בפועל מאדמתם... מוטב לנו לפייס את בעלי האדמה האמיתיים, את היושבים עליה והעובדים אותה... או להמציא להם אדמה במקום אחר, מאשר לנגוע נגיעה כל שהיא בזכותם".

(כ',ב', עמ' 58, תר"פ)

◆ "הערבים יש להם את כל התכונות וכל הקניינים של עם חי, לא חופשי. יושבים הם בארץ, חיים בה, עובדים את אדמתה, מדברים בלשונם הלאומית, היחידה לכל העם. לפיכך יש לתביעתם על הארץ צורה וערך של תביעת עם חי על ארצו הטבעית... עד שאנחנו דנים אם יש תנועה לאומית ערבית או לא, החיים פועלים את פעולתם החיה, התנועה צמחה וגדלה, כי ישנם בעין כל התנאים הנאותים לצמיחתה לגידולה. סכנה גדולה היא בשבילנו לעצום את עינינו מראות את העובדה החיה הזאת, לרמות את עצמנו, לאמור, כי פה לפנינו רק עלילות של אפנדים. ההמון הערבי, בייחוד ההמון העובד, הוא עמנו, או יהיה עמנו נגד האפנדים".

כ',ה', עמ' 123, תרפ"א.

◆ "הערבים? התעוררות לאומית גדולה, שיש בה רעיון גדול ורוח עצמית כבירה, מעין התעוררות בני ישראל יוצאי מצרים או מעין התעוררות הערבים בימי נשיא האסלאם, כוחה גדול לא רק כלפי פנים, כי אם כלפי חוץ. פה ראש המדברים לא כוח האגרוף, פה מדברים כחות אחרים, כחות שיש להם אופי קוסמי לגבורה קוסמית. ודבריהם נשמעים, ביחוד כשיש בהם אמת קוסמית. וזה עקר לנו. אמת יסוד עולמנו....

◆ לא רק על היחסים שבין אדם לחברו גדול כוחה של אמת, כי אם גם על היחסים שבין עם לעם. 'לא יישא גוי אל גוי חרב' - גזרה האמת, והאהבה לא קימה, תבוא האמת ותקים. בכוח האמת נמצא דרך לחיים משותפים עם הערבים או להתהדר לפניהם. אנחנו צריכים להיות אנשי אמת וצדק בשביל עצמנו ולא בשבילם. כל הטפה של דבר יחסים טובים לערבים בכוונה של 'לשם יחוד' מיוחד היא שלא במקומה... עינינו צריכות להיות שקועות במה שבפנים, ולא פונות כלפי חוץ. אנחנו את שלנו נעשה - והאמת תורה דרכה".
(כ',א', עמ' 174, תרע"ד).

◆ "אנחנו והם - בעלי ברית טבעיים יותר

ממה שמאחדת אותנו האחות הגזעית, מאחדת אותנו השנאה מבחוץ לשני הצדדים".

כ',א', עמ' 174, תרע"ד.

◆ "עמי אירופה התקיפים שונאים גם אותנו וגם את הערבים יחד ובכל הזדמנות רצויה, אם באמתלה להגן עלינו או עליהם וכדומה, הם בוודאי ישתמשו להרע לנו ולהם יחד. השנאה החיצונית הזאת מאחדת אותנו יותר מכל קשרים פנימיים".
(כ',ה', עמ' 21, תרע"ד).

◆ "אולי יש לייסד ועדה מיוחדת, שתפקידה לסדר את כל העניינים והיחסים שבין היהודים והערבים... על כל זה היה כדאי מאד לדון באספותינו, הרבה יותר כדאי מאשר לעסוק בפוליטיקה. פה לפנינו הלכה גדולה, יותר מזה - מומנט של חיים גדול, פה לפנינו השיעור הראשון והתרגיל הראשון, אי האמצעי בחיי אחווה בין עם לעם. אולם העיקר הוא גם פה שוב החיים ואנחנו, כל אחד מאתנו, בעצמנו. אם אנחנו נשאף להיות יותר אנושיים, יותר חיים, נמצא את היחס הנכון אל האדם ואל העמים בכלל ואל הערבים בפרט".

(כ',ב', עמ' 59, תר"פ).

◆ "פרט אחד כדאי לציין פה, מפני שהוא חשוב מאוד, מהקרקע שעומד להיווסד עליו המושב, הוקצע חלק ידוע בשביל ערביי המקום, והנה בבחירת הקרקע, המוקצע לערבים, צריך להיות לנגד עיני המושב, לא רק טובת עצמו, כי אם גם טובת הערבים. אם מוותר מצד המושב על תועלת לא חשובה תצא טובה גדולה לערבים או מניעת היוק גדול, כדאי לוותר. בכלל בכל מה שיש בכוח המושב לעזור לערבים העובדים, אם בעצה או במעשה, עליו לעזור להם מבלי להתחשב עם יחסיהם הם אל המושב. אם טובים הם או לא. בדרך זו יבואו לאט לאט יחסים רצויים בינינו ובין הערבים, - בדרך זו, ולא בדרך הפוליטיקה".

(כ',ב', עמ' 212, תרפ"ב).

◆ "יחסינו אל הערבים צריכים להתבסס על יסודות חדשים, על אינטרסים לאומיים נעלים, אנושיים - כלליים, קוסמיים".
(כ',ב', עמ' 281).

הטקסטים המלאים והנוספים ראו: שאיפותינו, כרך ב', תרצ"ב (1932), עמ' 373 - 377.

יוסף גורני. השאלה הערבית והבעיה היהודית. ת"א: עם - עובד, 1985, עמ' 47 - 155 - 149 - 159.

א.ד. גורדון. האומה והעבודה. ירושלים: 1952, עמ' 96 - 243 - 245.

אתגור הרגלי הצפייה

בתערוכתה "מקרה אגוז", שחר יהלום מאתגרת את הרגלי הצפייה של הצופה הפוסטמודרני ותובעת ממנו לצורך חשיפת הדימויים החבויים התבוננות אקטיבית ומושהית

שש גר

הביקור בתערוכה "מקרה אגוז" של שחר יהלום (בת קיבוץ עין דור), מזמן לצופה תהליך וחוויה של גילוי וחשיפה של דימויים חבויים. על שולחנות ביתיים או כני תצוגה תלת־רגליים מוצבים גושים גולמיים ואמורפיים של יצירות שתבעו תהליכי עשייה מורכבים ושימוש במגוון רחב של חומרים, בין היתר, זכוכית, מלט מושחר ואלומיניום. הגושים הפיסוריים הללו נדמים לאבנים או מכיתות סלע הצופנים בחובם מאובנים של בעלי חיים, צמיחייה, פני ארם ועקבות מגע כפות ידיה ואצבעותיה של האמנית ואלו של היוצקים שסייעו במלאכת היציקה. הדימויים נראים כמבקשים להיטמע, להיחבא ב"רקע" או לחלופין כמי שקפאו בראשית או באמצע תהליך בקיעתם והיווצרותם וכמו בית קיבולם בעל המרקם הסלעי, האמורפי, הם נותרים גולמיים, היוליים ואפופים בהילה של קרמוניות וראשוניות. שלל הדימויים החבויים בחומר מקיפים אותו מכל צדדיו. בעבודה המכונה "BLACK CAT" העשויה מיצי קת זכוכית וטיח לבן, שכוב ושעון על בטנו, בראשו של גוש גולמי, חתול לבן כששתי רגליו הקרמיות שלוחות קדימה, אוזניו וזנבו זקורים והוא נדמה כנכון לזינוק והתנתקות מכבלי החומר האוחזים בו ואינם מרפים. בפסל "SLEEPING SMOKER" הנדמה בצורתו, במרקמו המחוּספס ובגווניו האפרפרים לסלע, בוקעים ועולים כמו ברגע התהוותם תווי פניו חרושות הקמטים של דמות אדם, עיניו עצומות ומשפתיו החתומות מיתמרת סיגריה.

שם התערוכה: "מקרה אגוז" "...איננו רק מטאפורה למעטפת נוקשה ושעירה המסרבת להתפצח בקלות ומגינה על מה שבפנים... אלא גם משחק מילים סמלי שבתרגום חזרה למקורו באנגלית ("נאט קייס") נטען בהבוק של שגעון, גבוליות או חוסר יציבות" (מתוך הטקסט שכתבה אוצרת התערוכה טלי בִּינֶן).

שחר יהלום מאתגרת את הרגלי הצפייה של הצופה הפוסטמודרני – המורגל במבט חטוף ומזופז בין דימויים בעלי קריאות גבוהה, קלים לעיכול ואטרקטיביים, דימויים המתחרים זה בזה על תשומת לבו קיצרת הרוח של הצופה – לא רק בפסליה התובעים התבוננות מעמיקה, אקטיבית ומושהית, אלא גם בכני התצוגה. כן התצוגה בתערוכתה של יהלום אינו נותר רק בתפקודו הפונקציונאלי אלא הופך לגוף פיסולי

גופא. במובחן מהפסלים הנושאים עמם רוח קדושה מה והיולית, פסלי כני התצוגה נענים למסורת של "דלות החומר" והרדי־מייד ובדומה לפסלי היציקות המוצבים עליהם, קיים בהם המשחק שבין הגלוי לסמוי מן העין. את כן התצוגה לפסל "SLEEPING SMOKER", כן גבה קומה שמשטחו העליון מעוגל, כיסתה האמנית בכד לבן ליצירת מראה של גליל לבן, רך וחלק – העומד בניגוד חריף לטקסטורה המחוספסת והגולמית של הפסל הניצב עליו – בעוד שקצות רגליו המתכתיות, השחורות והחשופות ניצבות, באיזון עדין מאד המועד בכל רגע לקריסה, בפניוניהן של ערמת ספרי אמנות. רק מבט כלפי מטה חושף פיסה מתצולם של רישום של הצייר לואיסֶאן פרויר ורק רכינה מטה לישיבת שפיפה חושפת את הרישום במלואו ואת היותו הדימוי לכריכת ספר רישומי של האמן הנ"ל.

את חלל התצוגה, בין תקרה לרצפה, מפלחת יריעה שחורה ושטוחה העשויה מאלומיניום ונייר הנראית כמגזרת נייר שוקקת חיים ודינמיות, מגזרת הלוכדת דימויים במגוון סגנונות: צמחייה מסוגננת שאת קו מתארם מתווים חורים זעירים, פתחים גיאומטריים רחבים דרכם נוהר האור, צדרי דית אדם, סבך קווים או שמא צמחייה משתרגת ושלל דימויים כיד דמיונו של הצופה המושלך על כתמי רורשך.

עוד מוצגים בתערוכה מונוטיפים במגזר שחור־לבן המאוכלסים בצפיפות וכפקעת סבוכה בלתי ניתנת להתרה של דימויים המהדהים את אלה המוטמעים בפסלים וכן עבודת וויטראז' שקובעה למסגרת החלון של חלל הגלריה העשויה מציור בצבעי שמן בגווני הירוק־תכלת שחור על גבי לוחות זכוכית. בתערוכתה הנוכחית של יהלום ניכר תהליך של התכנסות פנימה, ריכוך והתעגלותם של הקצוות החדים של הדימויים והחומרים שנכחו בתערוכותיה המוקדמות, וניסיון שצלח למקסם את האיזון העדין בין קריסתו והנמגותו של הדימוי ב"רקע" לבין נראותו. אחת מהעבודות המבטאות באופן מובהק את תהליך הנ"ל הינה רישום המכונה "ANTROPOLOGICAL PORTRAIT" בו פניה של הדמות במבצעים מבעד ללטיפתם הרכה של קווים אפרפרים מעוגלים. תערוכה שמומלץ לראותה.

ביום נעילת התערוכה, ב־28.7 בשבת, בשעה 12:00 יערך שיח גלריה בהשתתפות האמנית שחר יהלום, האוצרת טלי בִּינֶן והאמנית תכלת רם. התערוכה מוצגת בגלריה נגא בתל־אביב.

שחר יהלום 2018, Ghost. צילום לנה גומון

Mom, 2018. צילום לנה גומון

שורה ראשונה

כולם באים מכאב, לכן כולנו ראויים לחמלה.

אישור

בקיבוץ השיתופי היה צריך אישור. היעדר אישור התפרש לא רק כאי מתן היתר ו/או הכשר. כמוהו כאיסור. חברים נזקקו לאישורים כדי לעשות דברים שכיום, בקיבוץ המופרט, נראים כחלק בלתי נפרד מזכויות הפרט הבסיסיות, הטבעיות והלגיטימיות ביותר. הקיבוץ שהתיר הוא הקיבוץ שאסר. הקיבוץ שנתן – או לא – אישורים. רבים היו תלויים באישורים שונים – מי לצרכיו, מי לרצונותיו. אחד המרכיבים של רווחה נפשית הוא תחושת החופש הגדול של החיים, היעדר תלות בגורם שברצותו משיקוליו, יתיר וברצותו יאסור. בעולם החדש לרבים מאתגור מתבר כי אנחנו נזקקים למעט מאוד אישורים בדברים החשובים והמהותיים לתחושת החירות הפנימי שלנו. יש משהו משחרר ומאוורר בהעדר תלות.

קיבוץ מבחוצ

אותה הגברת בשינוי אדרת היא למרות הכול גברת אחרת. בני קיבוץ ובנותיו שעזבו את הקיבוץ שבו נולדו וגדלו הם, אמנם, אותם אנשים שעבים אליו, או אל קיבוץ אחר, ובכל זאת – הם שונים. לא רק הזמן כשלעצמו מחולל בהם שינוי אלא גם, אולי בעיקר, התובנות שהפיקו. מי שעוזבים קיבוץ ושבים אליו הם אנשים שעקלו והעדיפו. שבחרו. שהחליטו. הם מודעים ליתרונות ולחסרונות, לחוזקות ולחולשות. למחיר. לרווח ולהפסד. למאזן. בשכונה הקהילתית שלפנים, המצויה בין הקיבוצים שלוחות ורשפים בעמק המעיינות, בנו, בונים ויבנו את ביתן לא מעט משפחות, אשר אחד מבני הזוג, או שניהם, הם ילידי קיבוץ. כשאני רואה אותן – במכונית, על המרפסת, בגן השעשועים – אני מבין את משמעות המשפט "לחיות קיבוץ מבחוצ" שהיה כתוב, בשעתו, על שלט שהזמין ולמעשה פיתה ושידל משפחות לבנות את ביתן בהרחבה של קיבוץ מרחביה, אשר לימים הפכה לשכונה קהילתית גדולה.

אבא

יתמותי מאוחרת. אני כבר לא ילד. אני כבר מבוגר. אב לילדים. סב לנכדים. אני לא זקוק לקביים של ההורים, אבל הם חסרים לי, בדרכי. יש שחסרונם צורב, מעיק, מייסר. שאלות שלא סיימתי לשאול אותן נותרות פעורות כמו פה שנפער בהשקפות תאורת ובתימהון, פתוחות כמו פצע, מדממות, תלויות על וו או זיז של חומר נדף, מתכלה, ללא מענה, באוויר. זה על ידי זה הם נחים עכשיו את מנוחת העולם, אשר בחייהם לא מצאו בו מנוחה. העולם שהפר עבורם את הבטחת האושר, העולם שלא מיכל את ציפיותיהם ממנו, עולם ששלל מהם אפילו את זכותם לאושר וגרע מהם את היכולת להתוודע אליו, קל וחומר – לחוש אותו. העולם שהכזיב. העולם שבגד. אבא רב עם העולם כל חייו. מעולם לא התפייס עמו, גם כאשר השלים עם קלקולו ועם המחשבה שלעולם לא יוכל לתקן אותו. לפעמים, מהשפה לחוץ, לא מאמין באמת ובתמים כפי שאמונה שלמה אמורה להיות – עשויה מאמת ומתמימות – במוצא פיו, הוא ניסה לאפוף אותי בבושם המלאכותי, הזול, שניחווח מתנדף חיש־דק, של תקווה לעולם אחר, טוב ויפה יותר, אבל למעשה אפף אותי בעשן הניקוטוני, הרעיל, כשארית הפליטה של עישון כבד, של ידיעתו ותחושתו את רוע העולם וכיעורו.

גברים כתשמישי מיטה

ראיתי זנב של תכנית בטלוויזיה שבה דיברה אישה צעירה, תל אביבית מבטן (אימא) ומלידה (אסותא), אשר עבורה גברים הם לא יותר מאשר תשמיש מיטה. אין לה עונות. אין לה שנות שמיטה. הם עוברים ושבים בין הסדינים שלה כחור־ליות בשרשרת, כפריימים בסרט. היא אפילו לא מחליפה אותם כמו גרביים. היא מדפדת אותם כמו בספר שבו אין משקל ואין חשיבות לעמוד זה או זה. היא לא לוקחת את זה אישי. היא לא לוקחת את זה שמי. אחת היא לה מי הוא מי, בלאו הכי דינו להישכח בבוקר שאחרי, אם לא לפני. את היחסים שלה היא מנהלת בסלולארי שלה. כל העולם כולו בכלל והגברים התל־אביביים בפרט נתונים בכף ידה. אם בא לא על מי מהם, טוב. אם לא בא לה – גם טוב. מה רע? אם לא זה, יבוא אחר. וגם אם לא יבוא, היא לא תצטער, היא לא תחוש תחושת הפסד או החמצה. היא יודעת איך לבדר את עצמה ואפילו, שומו שמים ורעדי ארץ, לענג את עצמה. עם נשים כאלה לא ייפלא אם הגברים בעולם או לפחות בתל אביב נמצאים בסכנת הכחדה.

שורה תחתונה

גם בחצי פה נאמרים, לפעמים, דברים שלמים.

חקלאות
ישראלית
חכמה

יבול שייא

תערוכת החקלאות

AGROISRAEL

יוצאת לדרך

17.10.2018

הגן הלאומי מעיין חרוד

יורם טביבי מנהל פרויקטים

מייל: yoram.tabibi@tmags.co.il | נייד: 052-2773132

עדנה זיו מנהלת התערוכה

מייל: edna.ziv@tmags.co.il

הרמת "מסך" ההתאגדות

אדם, שחברתו חויבה על ידי בית משפט לשלם חוב כספי, הפסיק את פעולת החברה והקים במקומה חברה אחרת, שעסקה בדיוק באותו תחום. בעל החוב הגיש נגדו תביעה בטענה כי מדובר בעסק שנועד להמשיך במרמה את פעילות החברה הקודמת ולהתחמק מתשלום החוב. בית המשפט קיבל את התביעה

של הנתבעת למסגרת עסקית חדשה מיד לאחר מתן פסק הדין, מצביעה על כך שהטעם היה הרצון להמשיך את פעילות הנתבעת ללא עמידה בתשלום החוב. הודגש כי אין בעצם רצונו של הנתבע לשקם עצמו כדי להצדיק פגיעה בתובע אשר זכה בפסק דין לטובתו והוא זכאי לגבות. גם לנושים יש מחויבויות והתחייבויות ואין להעדיף את "פתיחת הרף החדש" ע"י הנתבע, על פני זכותו של התובע לקבל את כספו.

עוד קובע בית המשפט, כי גם אם ברשם החברות מופיעה כתובת ישנה של הנתבעת הרי עיון בצילום מאתר האינטרנט של הנתבעת, מעלה כי הכתובת העדכנית המופיעה באתר הנתבעת כיום הנה כתובתו של הנתבע ועסקו "אדום ירוק", ואף מספר הטלפון המופיע באתר של הנתבעת הינו מספר הטלפון של הנתבע ועסקו "אדום ירוק".

עוד אישר הנתבע בחקירתו, כי פנה ללקוחות של הנתבעת וביקש לשנות את ההתקשרות מהנתבעת ל"אדום ירוק" ולאחר מכן תיקן וטען כי אנשים פנו אליו. מכל מקום מייד בהמשך תשובתו, אישר הנתבע כי למעשה מכר במסגרת "אדום ירוק" מלאי של הנתבעת (!!!). אלא שעל מנת שמלאי זה, או ההכנסות ממכירתו, לא יעוקלו, נעשתה המכירה במסגרת "אדום ירוק". כך נטל הנתבע את התמורה עבור מכירת המלאי של הנתבעת לכיסו הפרטי. כמו כן העיד הנתבע כי "אדום ירוק" רוכש מוצרים מאותם ספקים שמהם רכשה בעבר הנתבעת, כי רואה החשבון שהיה לחברה, הוא אותו רואה חשבון של "אדום ירוק" וכי הנתבע הוא זה שהיה מורשה חתימה ואחראי על הנפקת חשבוניות בנתבעת והוא אף מורשה החתימה ומנפיק החשבוניות ב"אדום ירוק". כמו כן הוכח כי רשימת הלקוחות של שני העסקים דומה. כל הסימנים שפורטו לעיל ונוספים, מביאים את בית המשפט למסקנה כי קיימת זיקה חזקה בין הנתבעת לעסק החדש שהקים הנתבע על מנת להמשיך את פעילות הנתבעת, תוך התחמקות מתשלום חובותיה ויש בכך להצדיק הרמת מסך ויחוס חוב הנתבעת לנתבע.

כמו כן קובע בית המשפט כי יש הצדקה לחייב את הנתבע בחובות הנתבעת גם מכוח אחריותו אישית כמנהל החברה, בשעה שפעל בחוסר תום לב וברשלנות.

לאור כל האמור מקבל בית המשפט את התביעה ומחייב את הנתבע בחוב הנתבעת לפי פסק הדין שניתן כנגדה.

* ת"א (שלום נצ') 17-09-26752 יצחק דהן נ' קידיי קיט י.ד.ע. בע"מ (פורסם בנבו, 18.06.2018)

"איילת רייך - משרד עורכי דין, נוטריון וגישור" מתמחה בקיבוצים, מושבים, תאגידים, בתחום המסחרי-חקלאי-מינהלי וענף הלול על כל שלוחותיו. עו"ד איילת רייך-מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות.

* אנו מזמינים אתכם לבקר באתר האינטרנט שלנו: www.ayelet.co.il, raich.co.il, ולעקוב אחרינו בפייסבוק: "איילת רייך - משרד עורכי דין נוטריון וגישור".

מעט לעת פונים אלי קיבוצים המיוצגים על ידי משרדי ומספרים על מקרה מקומם שבו נקלעה חברה שעברה עימם לחובות ואו, על מנת להמשיך את פעילות החברה מחד, ולהתחמק מתשלום החובות להם ולאחרים מאידך, פתחו בעלי החברה חברה חדשה תוך שהם משאירים את הקיבוץ או תאגיד מטעם הקיבוץ מול שוקת שבורה. השאלה השכיחה בשיחות אלו היא "האם יש מה לעשות?" - והתשובה היא בהחלט שכן. במקרה כזה ניתן לפנות לבית המשפט בבקשה כי ירים את "מסך ההתאגדות" שבין החברה החייבת לבעליה או בינה לבין החברה החדשה באופן שבו יהיו האחרונים חייבים בחובות החברה החייבת. כמו כן ניתן לבקש לחייב את נושאי המשרה בחברה בחובות מכוח אחריותם האישית. אמנם מדובר בסעד שלא ניתן כדבר בשגרה, אך במקרים המתאימים בית המשפט נעתר לבקשה מעין זו. כך היה למשל בפסק דין שניתן לאחרונה (18.6.18) בבית משפט השלום בנצרת שאסקור בפניכם.

באותו עניין טען התובע, כי כנגד החברה הנתבעת ניתן פסק דין לטובתו, בגינו נפתח תיק הוצל"פ, אך התובע לא הצליח לגבות את החוב. הנתבע, שהיה בעל מניות יחיד ודירקטור יחיד של החברה, הקים כעוסק מורשה עסק חדש בשם "אדום ירוק", במטרה להבריח כספים וזכויות של הנתבעת. לטענת התובע, הנתבע המשיך את פעילות החברה באמצעות "אדום ירוק", מאותו מקום, עם אותו ציוד, תוך שימוש באותו מוניטין ובאותו אתר אינטרנט, במטרה לחמוק מחובות החברה. התובע טען כי מדובר בעסק שנועד להמשיך במרמה את פעילות הנתבעת ולפיקח, יש זהות בין הנתבעת לנתבע ויש להרים את מסך ההתאגדות בינו לבין הנתבעת.

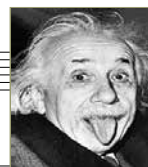
נגד טען הנתבע כי הנתבעת נמצאת במצב קיפאון וללא פעילות כבר 3 שנים. הנתבע הכחיש כי הבריח כספים מהנתבעת וכן טען כי כתובת הנתבעת השתנתה, כי רכש את המוצרים ש"אדום ירוק" מוכרת מכספו האישי וכי אתר האינטרנט של החברה פתוח רק מאחר שאינו יודע כיצד לסגור. בית המשפט מדגיש כי אמנם המדובר בסעד קיצוני שיש לעשות בו שימוש זהיר ביותר במקרים חריגים ולא כדבר שבשגרה. יחד עם זאת, מטרת דוקטרינת הרמת המסך נותרה כשהייתה והינה למנוע שימוש לרעה באישיות המשפטית הנפרדת של החברה, כדי לממש מטרה בלתי כשרה הרצויה לבעל המניות.

בית המשפט קובע כי בענייננו תיק ההוצל"פ כנגד הנתבעת נפתח ביום 7.12.15 ומועד פתיחת העסק החדש היה כבר ביום 1.1.16. סמיכות למועדים הנ"ל, כשמדובר בעסק שהכנסה משמעותית ממנו באה מאותו תחום עיסוק, מדליקה נורה אדומה ומעוררת חשד לטעם בגינו החל הנתבע לפעול כעוסק באותה פעילות שקודם בוצעה באמצעות הנתבעת. העברת הפעילות

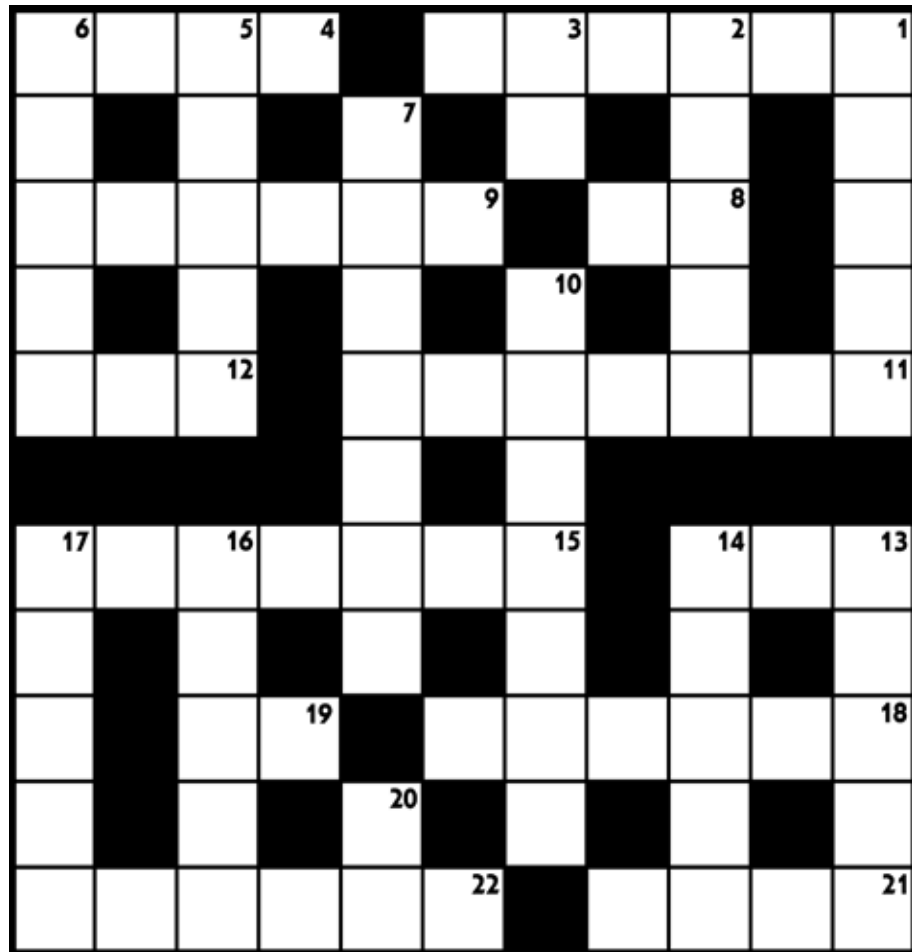
© עמוס צימרמן

amosquitoz@gmail.com

4
אוניות

תשבץ היגיון מס' 274

מאוזן:

1. בניהס אינו קר, חני! (6) (ע"פ יגאל פרנקל); 4. אני בשוק מהפגם (4); 8. (עם 19 מאוזן) כשהדב עני הוא בכלל כלב (4); 9. באיזו מדינה גרים השחקניות הוותיקה והשכן הצהוב? (6); 11. הזמר הבטיח שישתמש במעיל מעור גמל ביפני (3,4); 12. נרביץ למוגבל (3); 13. שמנמן בלגו צבעוני (3); 15. בדרך לקיבוץ הוא עצר לנמנם בצד הכביש (7); 18. חדלו את ליסה בדרום (6); 19. ראו 8 מאוזן; 21. פה עטרי בעל כנף (4); 22. ימקמו את הסופית הארוכה בצחיה (6).

מאונך:

1. תמים לחשוב שבנאי מסיימים תיכון (5); 2. מאוסף מזון לבהמות (5); 3. ראו 20 מאונך; 5. אנה שולחת הפרה את געייתה בסרט של דיסני? (5); 6. הייתי משלם חלק מראש על פיתוח המבורגר מזויף של מקדונלד'ס (5); 7. להעברת מטען צ'כי שמקורו שטח אש (3,4); 10. כדורגלן העבר אמר שהוא יקלוט את מזוז (4,3); 13. מכשף בעל חומר תורשתי שנמסר בחשאי למדיה (5); 14. כלי הנגינה אמנם לא אוכל אבל יש לו איפה לגור (5); 16. לעצור את מרכז מוט הברזל (5); 17. הסתירו מהן מידע, זה עשוי להיות חלקלק (5); 20. (עם 3 מאונך) יתהה בקול לגבי קיום הבורא (4).

תשובות לתשבץ הקודם, מספר 273:

- מאוזן:** 1. להפריך; 4. חבית; 9. מופלטה; 11. אחריותן; 12. לח"י; 13. כרגיל; 15. מגובשים; 18. אורווה; 19. שר; 21. שטנץ; 22. מגנטים.
- מאונך:** 1. לקרוא; 2. פוסטר; 5. בצלאל; 6. תגהצי; 7. אורניום; 10. מושמעות; 13. כלא שש; 14. גרין; 16. שירבט; 17. מטעים; 20. נגסה.

הלוו הירוק

הלוו המופץ בכל הקיבוצים

הרפת והחלב קו לחושב הזמן הירוק יבול שיא

073 2369058

מידע משפטי וייעוץ עורכי דין

עורכי דין ומידע משפטי בתחום הקיבוצים

www.law-info.co.il

אביגדור ליבוביץ ושות', עורכי דין

בניה בקיבוצים: ייצוג משתכנים וחברים בבניה ב"שטח המחנה" ובהרחבות קהילתיות והסכמים מול האגודות ויזמים.
שיוך דירות: ייצוג חברים ויורשים בהליכי שיוך ירושה: צוואות, עזבונות, הסכמים בין יורשים
עיסוק ייחודי: מיסים, היטלים, דמי פיתוח, דמי היוון, מינהל מקרקעי ישראל
סניף ראשי- בני ברק: רחוב בר-כוכבא 23,
סניף צפון- עפולה: רחוב ארלוזורוב 25, בית עמציון, עפולה
טל. 03-5751531, פקס. 03-5751530, אתר: www.lieblaw.co.il

גבי מיכאלי ושות' - משרד עורכי דין

ייצוג חברי ובני קיבוץ
שיוך דירות
ליווי משפטי ועסקי להקמת יזמות חדשה
ולעסקים קיימים
סכסוכים בין החבר לקיבוץ
ירושות בקיבוץ (כולל של בני קיבוץ)
ענייני עבודה
רחוב אנצו סיריני 40 גבעתיים, 53241
טל. 03-5714512, mmlaw@mmlaw.co.il
www.mmlaw.co.il

שדה ושות', משרד עורכי דין נוטריון ומגשרים

ייצוג בבניה בשטח המחנה ובהרחבות, שכירויות, מכר, מקרקעין, תכנון ובניה סכסוכי חברים - תושבים - אגודה ירושות ועיזבונות ועוד
אופנהיימר 7 רחובות, טל. 08-9415022, 054-5677852/05
sadeh@sadehlaw.com, www.sadehlaw.com

היכרויות

משרד הכרויות רעות לאיכותיים/ת במשרדי ניתן להכיר בני זוג ששואפים להיות מאושרים. חוקים/ת גרושים/ת אלמנים/ת אתם אלה שהשליטה המלאה על חייכם להגשים שני משמעותי בחייכם, זמן לחייכם אושר, אל תשארו לבד. רכזו את החשיבה שלכם בחשיבה חיובית לצור שני משמעותי בחייכם. להיות מאושרים, להכיר בן/ת זוג לחיים לקצר את התהליך בעזרת יוצר שני משמעותי בחייכם ונגיע לטוטה. מומחית להכרויות: הורים מודאגים שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות כלבם. המאגר מהצפון עד לדרום כולם נבדקים על ידי תועדות זהות
לפרטים: מנהלת המשרד רעות הכרויות 052-4403890 כתובתי באינטרנט www.rdatihg.co.il

25 נאה מאוד גבוה סטודנט באוניברסיטת ירושלים בן יחיד ממשפחה מבוססת וטובה רגיש כנה נאה מאוד יצוגי ואיכותי מעוניין להכיר חברה לחיים נאה עדינה לבבית ממשפחה טובה לקשר רציני **למתאימות לפנות לרעות הכרויות 04-8103456**

47 חוק נאה מדהים באשיותו מקיבוץ בצפון בעל צרכים קלים לא חיצונית מעוניין להכיר חברה לחיים מאזור הצפון לחיים משותפים עד גיל 40 עדינה רגישה לבבית
לפרטים: רעות הכרויות 052-4403890

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרואונים במחירים מפתיעים ומיוחדים. 052-2796686
*צימרים זריחה בגללובע 052-2358554

קונים

אנו קונים תקליטים, דיסקים וספרים מכל הזמנים
"חור בשחור", רחוב שלמה המלך 5 תל אביב
03-5285388
waxis.us@gmail.com

דרושים

לקבוצ בעמק {ליד עפולה}
דרוש/ה

מדריך/ה מוביל/ה לחינוך החברתי

לשליחת קו"ח: chinuchyizrael@gmail.com

למושב שיתופי רגבה
דרוש/ה

מנהל/ת קהילה ומזכיר/ת ועד מקומי

תפקיד משולב במשרה מלאה
נסיון מוכח בניהול קהילה

קו"ח למייל:
ramits@regba.biz

מעוניין לפרסם בלוו הירוק?

לפרטים: kav_daf@tmags.co.il

0732369058

טיולים לחו"ל

טיול למונגוליה - ארץ הנוודים.
13 ימים, יציאה: 12/9/18
טורק רגלי בנפאל - אורסט ביים קמפ (EBC)
17 ימים, יציאה: 3/10/18
לפרטים: איתי שביט - 050-5755200
או "עולם אחר" - 1-700-708-999
www.another-world.co.il

טיול לשמורת הטבע קוסטה ריקה,
טיול מקסים טיול ייחודי לכל אוהבי הטבע וגם נבקר במעיין הנעורים
במחיר מדהים ל 12 ימים מ 04/02/2019
לפרטים תמר 050-7541456

למסירה, גורות רועה אסיאתי מעורב

בנות כחודש וחצי- מצוינות למרעה, שמירה ולמשפחה
וגור פוינטר מעורב בוגר, עבר אילוף בסיסי מחוסן עם שבב.

שרון - 050-2211586

השילוב של כיתה, שולחן ומורה נראה לכם לא רלבנטי?
מעוניינים להיות חלק מתוכנית פורצת דרך בתחום
ההתחדשות היהודית?
חינוך והכשרת מנהיגות הם 'חץ הצפון' שלכם?
מחפשים קהילה ולא כיתה?
מקומכם איתנו!

תכנית אקדמית ייחודית להכשרה והעצמת מובילי שינוי חברתי בישראל!

המסלול משלב תואר ראשון B.Ed.,
תעודת הוראה וקורס מדריכי טיולים\ מורי דרך

יום פתוח
במכללת אוהלו 9.8.2018,
להרשמה 052-9444308
ניתן לשלוח גם הודעת וואטס אפ

✓ שכר לימוד חינם
לכל תקופת הלימודים
✓ מלגת מחיה הכוללת
מגורים בעיר קצרין-
רמת הגולן

יעילות
• תעודת הוראה בשלוש שנים
בלבד (במקום ארבע)
• קורס תו תקן מדריך טיולים\
מורי דרך
• קורס מנחי קבוצות
• סיוע בהשמה מקצועית

**רמה אקדמית גבוהה
ומתודות למידה חדשניות**
• תכנית עשירה בתחומי
ההומניסטיקה, יהדות מתחדשת
ונושאי ליבה בחברה הישראלית
• ימי עיון, סיורים וטיולים ברחבי הארץ
• לימודי השפה הערבית

לפרטים נוספים: *5051 ☎ hamidrasha@ohalo.ac.il @

זהות

חברה

חינוך

*התכנית מותנית במינימום נרשמים ובאישור המל"ג

050-9010879
hamidrasha@ohalo.ac.il

מכללת אוהלו בקצרין
מכללה אקדמית לחינוך, מדעים וספורט

מועצת המכינות
הקדם צבאיות
הציוניות הישראליות

